

Yabes-Galaad ang ginawa ng mga Pilisteo kay Saul, ¹² lumabas ang lahat nilang magiging na lalaki at magdamag na naglakbay, at kinuha nila mula sa pader ng Betsan ang mga bangkay ni Saul

at ng kanyang mga anak. Nagbalik sila sa Yabes, at doon sinunog ang mga ito. ¹³ Kinuha nila ang mga buto at inilibing sa lilim ng punong-tamarisko sa Yabes, at pitong araw na nag-ayuno.

Dalawang bahagi ng iisang libro ang mga aklat ni Samuel, kayat para rin sa ikalawang aklat ang sinabi sa Introduksyon sa una.

Isinasalaysay sa atin sa ikalawang bahaging ito ang mga gawa ni Haring David. Walang kasaysayang nasulat na kasintapat nito noong mga unang panahon. Kasaysayang sinulat ng isang tao ng Diyos, at alam niya kung paano madidiskubre ang tunay na kadakilaan ni David. Kaya ang katangi-tangi kay Haring David ay mapapansin sa isang serye ng maliliit na bagay na para sigurong walang halaga o kaya’y kahangalan pa nga para sa kanyang mga kapanahon (tingnan ang tungkol sa pagkakaiba nina David at Yoab, ang may nagagawa at ang “mabisa”). Ngunit hindi nakalampas ang mga ito sa nagsalaysay ng kanyang buhay. Kayat naintindihan ng Israel na kung nagkaroon nga sila ng ibang magagaling na mga hari, si David lamang ang nakapaglahad sa kanila ng isang larawan bilang pagpapauna sa tunay na Hari, si Kristo.

Para madaling maintindihan ang sumusunod na mga pangyayari, alalahanin nating bago pa man dumating si David ay itinuring na ng tribu ng Juda na nanirahan sa timog ng Palestina, na sila’y iba sa mga tribu ng Israel na nasa mas hilagang bahagi. Mas maraming kakampi si Saul sa hilaga samantalang taga-Betlehem naman si David, sa tribu ng Juda.

Ibinalita kay David ang pagkamatay ni Saul

1 ¹ Patay na si Saul. Nagbalik naman si David matapos lupigin ang mga

Amalecita. Dalawang araw na si David sa Siklag ² nang sa ikatlong araw, may dumating na lalaki mula sa kampo ni Saul – warak ang damit at may alikabok sa ulo.

• **1.1** Ipinakikita ng unang reaksyon ni David pagkabalita nito sa pagkamatay ni Saul ang maganda niyang mga katangian. Mula sa sandaling iyon, isu-

sulong niya ang pambansang pagkakaisa at sisikapang pagbuklurin sa kanya ang mga kakampi at mga kaaway ni Saul.

Pinuntahan niya si David at nagpatirapa bilang pagpupugay. ³Tinanong siya ni David: “Saan ka galing?” At sumagot siya: “Nakatakas ako sa kampo ng Israel.” ⁴At sinabi ni David: “Ano’ng nangyari? Sabihin mo sa ‘kin.” At sinabi niya: “Tumakas ang mga tao mula sa labanan, marami ang nabuwal at namatay. Patay na rin si Saul at si Yonatan na kanyang anak.”

⁵Tinanong ni David ang kabataang nag-uulat sa kanya: “Paano mo nalamang patay na si Saul at si Yonatan na kanyang anak?”

⁶Sumagot ang binata: “Nagkataong nasa Bundok Gilboa ako at nakita kong nakahilig si Saul sa kanyang sibat samantalang papalapit naman ang mga karwahe at mangangabayo. ⁷Lumingon siya at tinawag ako pagkakita sa akin. Sinabi kong ‘Narito ako.’ ⁸Itinanong niya, ‘Sino ka?’ at sumagot ako, ‘Isa akong Amalecita.’ ⁹At sinabi niya sa akin, ‘Halika at patayin mo ako sapagkat hindi na ako makakilos bagamat buhay pa.’

¹⁰Kaya nilapitan ko siya at pinatay sapagkat alam kong hindi na siya maaring mabuhay pa matapos mabuwal. At kinuha ko ang korona sa kanyang ulo at ang pulseras sa kanyang bisig, at

dinala ko rito ang mga ito sa aking panginoon.”

¹¹Hinawakan ni David ang kanyang damit at winarak, at gayundin ang ginawa ng kanyang mga tauhan. ¹²At nagluksa sila, nanangis at nag-ayuno hanggang kinagabihan dahil nabuwal sa tabak si Saul at si Yonatang anak niya at ang bayan ng Juda at ang sambahayan ng Israel.

¹³Tinanong ni David ang binatang may dala ng balita: “Tagasaan ka?” Sumagot naman ito: “Anak ako ng isang dayong Amalecita.” ¹⁴Sinabi ni David: “Bakit hindi ka natakot pagbuhatan ng kamay ang pinahiran ni Yawe para patayin siya?” ¹⁶Idinagdag pa ni David: “Ikaw ang mananagot sa iyong dugo sapagkat sarili mo nang bibig ang sumaksi laban sa iyo nang sabihin mong ‘Pinatay ko ang pinahiran ni Yawe.’”

¹⁵At tinawag ni David ang isa sa kanyang tauhan at sinabi: “Halika at saksakin siya.” At sinaksak nga niya ang Amalecita at ito’y namatay.

¹⁷Inawit ni David ang panaghoy na ito para kay Saul at kay Yonatang anak nito, ¹⁸at ipinaturo niya sa mga anak ng Juda – “Ang Pana”. Nasusulat ito sa Aklat ng Matuwid.

¹⁹ *“Pinaslang sa iyong kabundukan
ang ikinararangal ng Israel!*

Nabuwal nga ang magigiting!

²⁰ *Huwag itong ipamalita sa Gat,
huwag ipahayag sa mga lansangan ng Askelon
kung hindi’y magagalak ang mga dalagang Pilistea,
magbubunyi ang mga anak na dalaga ng mga di-tuli.*

²¹ *O kabundukan ng Gilboa,
huwag ka nawang mahamugan o maulanan,
at mawalan ng masaganang bukid.*

*Sapagkat sa iyo nadungisan
ang kalasag ng magigiting.*

*Pinahiran hindi ng langis
ang kalasag ni Saul*

Mga bundok ng Gilboa. Kilala na si David bilang magaling na makata (tingnan 1 S 16:18). Ipinapalagay

na siya ang may gawa ng tulang ito na isa sa mga pinakamatandang tula sa Biblia.

²² *kundi ng dugo ng mga pinatay,
ng taba ng magigiting.
Hindi umurong ang pana ni Yonatan,
di bumalik na walang tinamaan ang tabak ni Saul.*
²³ *Saul at Yonatan, minahal at kinagiliwan,
hindi nagkalayo sa buhay man o kamatayan.
Maliksi pa sa mga agila,
malakas pa sa mga leon.*

²⁴ *O mga dalaga ng Israel, iyakan si Saul,
binihisan niya kayo ng lugod at pulang damit,
ginayakan ng gintong palamuti ang iyong mga suot.*
²⁵ *At nangabuwal ang magigiting sa gitna ng labanan,
pinatay si Yonatan sa iyong kabundukan.*
²⁶ *Ako'y namimighati dahil sa iyo,
Yonatan na aking kapatid,
lubos kitang kinagiliwan!
Pagmamahal mo sa aki'y kahanga-hanga,
higit pa sa pag-ibig ng mga babae.*
²⁷ *Nangabuwal ang magigiting
at napuksa, mga sandata ng digmaan!"*

Si David, hari ng Juda sa Hebron

2 ¹ Pagkatapos nito, sumangguni si David kay Yawe: “Dapat ba akong umahon sa isa sa mga lunsod ng Juda?” Sinabi sa kanya ni Yawe: “Umahon ka!” Itinanong naman ni David: “Saan ako pupunta?” Sumagot si Yawe: “Sa Hebron.”
² At umahon nga si David sa Hebron, kasama ang dalawa niyang asawang sina Ahinoam ng Jezrael at Abigail na biyuda ni Nabal ng Karmel. ³ Isinama rin niya ang kanyang mga tauhan, at kasama naman ng bawat isa ang kanyang sambahayan.
⁴ At tumira sila sa mga bayan ng Hebron. At dumating ang mga taga-Juda at pinahiran ng langis si David bilang hari ng bayan ng Juda.

Nalaman ni David na mga taga-Yabes-Galaad ang naglibing kay Saul ⁵ kayat nagpadala siya ng mga sugo sa kanila para sabihing “Pagpalain kayo ni Yawe dahil sa pagmamagandang-loob ninyong ito sa inyong panginoong si Saul at inilibing ninyo siya. ⁶ At ngayon, ipakita nawa ni Yawe sa inyo ang kanyang pag-ibig at katapatan! Magiging maganda rin ang kalooban ko sa inyo dahil sa ginawa ninyong ito. ⁷ Maging malakas kayo ngayon at magiting sapagkat patay man ang inyong panginoong si Saul, pinahiran naman ako ng bayan ng Juda bilang hari nila.”

⁸ Samantala, kinuha ni Abner na anak ni Ner at heneral ng hukbo ni Saul si Isbaal

• **2.1** Parang pinapanghihina ng pagkamatay ni Saul ang babago pa lamang at mahinang pagkakaisa ng labindalawang tribu.

Kinikilalang hari si David ng mga taga-Juda na mga katribu niya. Nananatili namang tapat sa anak ni Saul ang hilaga. Mula sa simula'y inisip na ni David na pag-isahin ang lahat. At para mangyari ang layunin niyang

ito, kinuha niya ang simpatya ng mga kampi kay Saul at pinupuri niya ang mga tagahilaga sa paglilibing nila kay Saul.

Ayon sa kaugalian ng panahong iyon, depende sa kahalagahan ng hari ang dami ng kanyang mga asawa. Dadalawa pa lamang ang asawa ni David pero bago siya magpa-Jerusalem, magiging anim na ang mga ito (3:2-5).

na anak ni Saul, at dinala sa Mahanaim⁹ at ginawa siyang hari ng Galaad at ng mga taga-Aser at ng Jezrael, Efraim, Benjamin at ng buong Israel.¹⁰ Apatnapung taon si Isbaal na anak ni Saul nang maghari siya sa Israel, at dalawang taon siyang naghari. Sumunod naman kay David ang sambahayan ng Juda.¹¹ Pitong taon at anim na buwang naging hari ng sambahayan ng Juda sa Hebron si David.

Digmaang-bayan

¹²Umalis sa Mahanaim patungong Gibeon si Abner na anak ni Ner at ang mga lingkod ni Isbaal na anak ni Saul.¹³ Lumakad din si Yoab na anak ni Sarvia at ang mga lingkod ni David. At nagtagpo ang mga ito sa tangke ng tubig sa Gibeon. Naupo ang isang pangkat sa isang tabi, at sa kabilang tabi naman ang isa pang pangkat.¹⁴ Sinabi ni Abner kay Yoab: “Patindigin natin ang ilan sa mga kabataan at papaglabanin natin sa ating harap.” Sumagot si Yoab: “Sige.”¹⁵ Nagsitindig nga ang mga kabataan at humanay: labindalawa sa mga Benjaminita ni Isbaal na anak ni Saul, at labindalawa rin sa tauhan ni David.¹⁶ Hinawakan ng bawat isa ang ulo ng kanyang kalaban, at sinaksak ng tabak sa tagiliran, at sama-sama silang nabuwal. Kaya tinawag na Bukid ng Labanan ang lugar na iyon ng Gibeon.

¹⁷Pagkatapos ng mabangis na sagupaan nang araw na iyon, nagapi ng mga tauhan ni David si Abner at ang mga tauhan ng Israel.¹⁸ Naroon ang tatlong anak na lalaki ni Sarvia na sina Yoab, Abisai at Asael. Simbilis ng mailap na gasela si Asael,¹⁹ at hinabol niya si Abner, at hindi niya ito hiniwalayan.²⁰ Lumingon si Abner at nagtanong: “Ikaw ba ’yan, Asael?” Sumagot si Asael: “Ako nga.”²¹ Sinabi ni Abner sa kanya: “Bumaling ka sa kanan o sa kaliwa, isa sa mga kabataan ang sunggaban mo’t samsamin ang kanyang dala.” Ngunit tumanggi si Asael na hiwalayan si Abner.²² Kaya muling sinabi ni Abner: “Tigilan mo na ang paghahabol sa akin. Tiyak na mapapatay kita. At paano pa ako makahaharap sa iyong kapatid na si Yoab?”²³ Ngunit ayaw humiwalay si Asael, kayat pa-

talikod na sinaksak siya ni Abner ng sibat sa sikmura, at lumusot ito sa kanyang likod. Bumagsak siya roon at namatay noon din. At huminto naman ang lahat ng mapadaan sa lugar na kinamatayan ni Asael.

²⁴Tinugis nina Yoab at Abisai si Abner, at sa pagtatakipsilim, dumating sila sa burol ng Amma na nasa silangan ng Giah patungo sa disyerto ng Gibeon.

²⁵Sinakloloan ng mga Benjaminita si Abner, at naggrupo sila at pumusisyon sa tuktok ng isang burol.²⁶ At tinawag ni Abner si Yoab: “Kailan ba masisiyahan ang tabak? Hindi mo ba alam na kapaitan lamang ang wakas nito? Kailan mo sasabihin sa iyong mga tauhan na itigil na ang paghahabol nila sa kanilang mga kapatid?”²⁷ Sumagot si Yoab: “Buhay ang Diyos – at kung hindi ka nagsalita, ipagpapatuloy ng bayan ang paghahabol sa kanilang mga kapatid hanggang umaga.”²⁸ Kaya hinipan ni Yoab ang trumpeta at tumigil ang buong bayan at hindi na hinabol o kinalaban pa ang Israel.

²⁹Magdamag na nilakad ni Abner at ng kanyang mga tauhan ang Araba hanggang makatawid sa Jordan, at buong umagang naglakad hanggang Mahanaim.³⁰ Nagbalik naman si Yoab mula sa paghahabol kay Abner at tinipon ang lahat niyang tauhan. Bukod kay Asael, labinsiyam sa mga tauhan ni David ang nawawala.³¹ Tatlunda’t animnapu naman ang napatay ng mga tauhan ni David sa mga Benjaminita at sa mga tauhan ni Abner.³² Binuhat nila si Asael at inilibing sa libingan ng kanyang ama sa Bethlehem. At magdamag na naglakbay si Yoab at ang kanyang mga tauhan, at maliwanag na nang dumating sila sa Hebron.

3 • ¹Tumagal ang digmaan ng sambahayan ni Saul at ni David. At sa pag-lakas ni David, gayon naman ang paghina ng sambahayan ni Saul.

²Nagkaroon ng mga anak na lalaki si David sa Hebron: si Amnon ang kanyang panganay na anak ni Ahinoam ng Jezrael,³ pangalawa si Kileab na anak ni Abigail na biyuda ni Nabal ng Karmel, pangatlo si Absalom na anak ni Macang anak ni Talmai na hari ng Gesur,⁴ pangapat si Adonias na anak ni Hagit, panlima si Sefatias na anak ni Abital,⁵ at pang-anim si

• **3.1** Ang mga anak ni David ang magiging sanhi ng matindi niyang pagdurusa. Ang pagkakaroon niya ng maraming asawa ang maghahatid ng pag-aaway ng mga kapatid para sa paghalili sa trono: sa katunayan, sa sulsol ng kanya-kanyang ina, sisikapin ng bawat panganay na palitan si David. Dahil dito, tatlo sa

kanyang mga anak: sina Amnon, Absalom at Adoniah, ang mamamatay sa paghahabol sa kapangyarihan, bago ipaubaya ang trono kay Solomon na hindi pa ipinanganganak nang naghahari si David sa Hebron (tingnan din ang 1 H 2:1).

Itream na anak ni Eglang asawa ni David. Ang mga ito ang naging anak ni David sa Hebron.

⁶Samantalang patuloy ang digmaan ng mga sambahayan nina Saul at David, pinalalakas naman ni Abner ang kanyang pusisyon sa sambahayan ni Saul.

⁷May asawang-alipin si Saul na Rizpa ang pangalan, na anak ni Aya. At sinabi ni Isbaal kay Abner: “Ba’t ka sumiping sa asawang-alipin ng aking ama?” ⁸Galit na galit si Abner dahil sa sinabi ni Isbaal, at sumagot siya: “Ano ako, ulo ng aso sa panig ng Juda? Naging tapat ako hanggang ngayon sa sambahayan ng iyong amang si Saul, sa kanyang mga kapatid at kaibigan, at hindi kita ipinagkanulo kay David, at pinararatangan mo ako ngayon dahil sa babang ito! ⁹Parusahan ako ng Diyos at masahol pa, kung hindi ko magagawa para kay David ang ipinangako sa kanya ni Yawe ¹⁰na ilipat ang kaharian mula sa angkan ni Saul at itatag ang trono ni David sa Israel at Juda mula Dan hanggang Berseba.”

¹¹Hindi nakasagot si Isbaal kay Abner dahil takot ito sa kanya.

¹²Nagpadala ng mga sugo si Abner para sabihin kay David: “Kanino ba ang lupain? Makipagkasunduan ka sa akin at tutulungan kitang madala sa iyo ang buong Israel.” ¹³Sumagot si David: “Magaling! Makikipagkasunduan ako sa iyo pero sa isang kundisyon: makahaharap ka lamang sa akin kung kasama mo si Micol na anak ni Saul.”

• ¹⁴At nagpadala naman ng mga sugo si David kay Isbaal na anak ni Saul at sinabing “Ibigay mo sa akin ang aking asawang si Micol na nakamit kong kapalit ng isandaang balat na tinuli sa mga Pilisteo.” ¹⁵Ipinasundo ni Isbaal si Micol at inagaw sa asawa nitong si Paltiel na anak ni Lais. ¹⁶Ngunit sinundan ito ng kanyang asawang lumuluha habang daan hanggang Bahurim. At sinabi ni Abner sa kanya: “Umuwi ka na!” at bumalik nga siya.

¹⁷Nakipag-usap si Abner sa mga matatanda ng Israel at sinabi sa mga ito: “Matagal na ninyong gustong maging hari si David. ¹⁸Gawin ninyo ito ngayon. Sapagkat nangako si Yawe kay David at sinabing ‘Sa pamamagitan ni

David na aking lingkod, ililigtas ko ang aking bayang Israel mula sa kamay ng mga Pilisteo at ng lahat nilang kaaway.’” ¹⁹Kinausap din ni Abner ang mga taga-Benjamin, at saka siya nagpunta sa Hebron para sabihin kay David ang lahat ng mabuti sa palagay ng Israel at ng buong sambahayan ng Benjamin.

Pinatay ni Yoab si Abner

²⁰Kasama ni Abner ang dalawampu niyang tauhan nang puntahan nito si David sa Hebron, at naghanda naman ng malaking salu-salo si David para kay Abner at sa mga tauhan nito. ²¹At pagkatapos, sinabi ni Abner kay David: “Aalis ako ngayon at titipunin ko sa aking panginoong hari ang buong Israel upang makipagkasunduan sila sa iyo at ikaw ang makapaghari sa lahat ng hangad mo.”

Pinalakad ni David si Abner at umalis itong mapayapa.

²²Hindi nagtagal, dumating naman ang mga tauhan ni David at si Yoab mula sa pananalakay at marami silang dalang namsam. Hindi na isinama ni David sa Hebron si Abner kundi pinalakad na niya ito at mapayapang umalis.

²³Pagdating ni Yoab at ng buong hukbong kasama niya, may nagsabi sa kanya na pinuntahan ni Abner na anak ni Ner ang hari, at pinalakad siya ng hari at umalis naman itong mapayapa. ²⁴Pinuntahan ni Yoab ang hari at sinabi: “Ano ang ginawa ninyo? Pinuntahan pala kayo ni Abner. Bakit ninyo siya pinaalis at pina-yagang makalayo? ²⁵Kilala naman ninyo si Abner na anak ni Ner, naparito siya para linlangin kayo at alamin ang inyong mga plano at lahat ng inyong ginagawa.”

²⁶Iniwang ni Yoab si David at nagpadala ng mga sugo para habulin si Abner, at ibinalik siya ng mga ito mula sa balon ng

• 14. Kung minsang sinasabi ng Biblia na pumapasok ang Diyos sa maraming pagkakataon para gabayan si David at papagtagumpayin. Pero hindi nito inaalang ang katotohanang matalino at may kakayahan si David, at kaya niyang pamunuan ang buong Israel. Walang kaibahan ang pagkilos ng Diyos nang panahong iyon sa ngayon. Ang tao ang siyang laging sumusulat ng kasaysayan, may madilim at may maliwanag.

Hangad ng bagong hari na pag-isahin ang bansa para magkaroon ng isang malakas na bayan. Inilalahad sa atin ng salaysay na ito ang isang pansamantalang pagkakaisa na mabibigo dahil sa makitid at mapaghi-ganting kalooban ng mga pinunong militar.

Binibigyang-diin ng salaysay ang tatlong baitang ng saradong pag-iisip sa isang pulitiko:

– naniniwala siyang ang kanyang mga kapartido

Sirah. Pero hindi iyon alam ni David.
²⁷Bumalik nga si Abner sa Hebron, at mag-isa siyang isinama ni Yoab sa may pintuan ng lunsod na kunwa'y kakausapin nang sarilinan. Doon niya ito sinaksak sa tiyan para ipaghiganti ang dugo ni Asael na kanyang kapatid. At ito'y namatay.

³⁰Pinatay ni Yoab at ni Abisai na kanyang kapatid si Abner dahil pinatay nito sa labanan sa Gibeon si Asael na kanilang kapatid.

²⁸Nang mabalitaan iyon ni David pagkatapos, sinabi niyang "Ako at ang aking kaharia'y di parurusahan ni Yawe kailanman sa dugo ni Abner na anak ni Ner.
²⁹Singilin nawa ito kay Yoab at sa buong sambahayan ng kanyang ama. At huwag nawang mawalan ang sambahayan ni Yoab ng maytulo o ketongin o may hawak na pangkidkid ng sinulid o ng nabubuwal sa tabak o ng walang makain."

³¹At sinabi ni David kay Yoab at sa lahat ng kasama niya: "Warakin ang inyong damit, magbihis ng sako at magluksa sa harap ni Abner." At si Haring David mismo ay nakipaglibing.
³²Inilibing nila si Abner sa Hebron; at malakas na nanangis ang hari sa libingan ni Abner at umiyak din ang buong bayan.

³³Inawit ng hari ang panaghoy na ito para kay Abner:

"Dapat bang mamatay na parang isang hangal si Abner?"

³⁴Hindi nakagapos ang iyong mga kamay, hindi nakakadena ang iyong mga paa ngunit nabuwal kang gaya ng mga nabubuwal sa harap ng masasama."

At muli siyang iniyakan ng buong bayan.

³⁵Nilapitan nilang lahat si David para pakainin habang araw pa, ngunit sumumpa si David: "Gawin ito sa akin ng Diyos at higit pa kung titikim ako ng tinapay o anuman bago lumubog ang araw!"

³⁶Namabuti ito ng mga tao gaya ng lahat ng ginawa ng hari.
³⁷Sa araw na iyon, naunawaan ng buong bayan at ng buong Israel na hindi ang hari ang nagpapatay kay Abner na anak ni Ner.

³⁸Sinabi ng hari sa kanyang mga tauhan: "Alam ba ninyo na isang heneral at dakilang tao ang namatay sa araw na ito sa Israel?"
³⁹At ngayon, ako nga ang pinahirang hari ngunit wala akong magawa para pigilin ang mga anak na ito ni Sarvia. Si Yawe nawa ang sumingil sa maygawa ng masama ayon sa kanyang kasamaan."

Pinatay si Isbaal

4 ¹Nang mabalitaan ni Isbaal na anak ni Saul na namatay si Abner sa Hebron, nanlumo siya at nangilabot naman ang buong Israel.
²May dalawang tauhan ang anak ni Saul, dalawang kapitan ng mga mananalakay: si Baana ang isa at si Rekab naman ang isa pa, kapwa mga anak ni Rimong taga-Beerot. Mga Benjamina sila sapagkat itinuturing pa ring bahagi ng Benjamin ang Beerot.
³Tumakas ang mga taga-Beerot papuntang Gitaim at doon tumira bilang mga dayuhan hanggang sa araw na ito.

⁴(May isa namang lumpong anak na lalaki si Yonatang anak ni Saul. Limang taon ang bata nang dumating ang balita mula sa Jezrael tungkol kina Saul at Yonatan. Kinarga siya ng kanyang yaya para tumakas. Pero sa kanyang pagmamadali, nahulog ang bata at nalumpo. Mefibaal ang pangalan nito.)

⁵Samantala, umalis sina Rekab at Baana na mga anak ni Rimon ng Beerot. Sa kainitan ng araw, dumating sila sa bahay ni Isbaal na nagsisiesta noon.
⁶Nagpipili ng trigo ang babaeng bantay sa pinto, ngunit inantok ito at nakatulog kaya nakapasok sa loob ng bahay si Rekab at si Baanang kapatid nito.
⁷Mabilis silang pumasok sa kuwarta ni Isbaal na natutulog sa kanyang higaan. Sinaksak nila ito at pinatay, pinugutan ng ulo at kinuha iyon. At magdamag silang naglabay sa daang pa-Araba.
⁸Dinala nila ang ulo ni Isbaal kay David sa Hebron at sinabi sa hari: "Hayan ang ulo ni Isbaal na anak ni Saul, ang inyong kaaway na nagtangka sa inyong buhay. Sa araw na ito, ipinaghiganti ni Yawe ang aking panginoong hari laban kay Saul at sa kanyang lahi."

⁹Ngunit sinagot ni David si Rekab at si

ang mabuti, at ang mga nasa kalabang partido ang masama;

– at pagkatapos ay ituturing niyang masasamang

intensyon sa bahagi ng kalabang partido ang lahat ng ginagawa nito;

– at sa katapusa'y ililigpit niya ang mga ito sa anumang paraan.

Baanang kapatid nito na mga anak ni Rimon ng Beerot: “Buhay si Yaweng sumagip sa akin sa lahat ng kagipitan! ¹⁰Nang may nagsabi sa aking patay na si Saul sa paniniwalang magandang balita ang dala niya, sinunggaban ko siya at pinatay sa Siklag, na magagantimpalaan ko sana. ¹¹Gaano pa ngayon kung masasamang tao ang pumaslang sa isang taong matuwid sa sarili niyang pamamahay at sa sarili niyang highaan? Hindi ko ba sisingilin ngayon ang kanyang dugo mula sa inyong mga kamay at burahin kayo sa lupa?”

¹²At inutusan ni David ang kanyang mga tauhan. At pinatay sila ng mga ito, pinutol ang kanilang mga kamay at paa, at isinabit ang mga iyon sa may tangke ng tubig sa Hebron. Kinuha naman nila ang ulo ni Isbaal at inilibing sa libingan ni Abner sa Hebron.

Si David, hari ng Israel

5 • ¹Nagpunta kay David sa Hebron ang lahat ng tribu ng Israel at sinabi: “Buto’t laman mo kami. ²Sa nagdaang panahon, nang si Saul ang hari namin, ikaw na ang namuno sa Israel sa lahat ng bagay. At sinabi ni Yawe sa iyo na ikaw ang magiging pastol ng kanyang bayang Israel at magiging pinuno ka ng Israel.” ³Nakipagkasunduan si Haring David sa harap ni Yawe sa lahat ng matatanda ng Israel na pumunta sa kanya sa Hebron, at pinahiran naman nila si David bilang hari ng Israel.

⁴Tatlumpung taon si David nang magiging hari siya, at apatnapung taon siyang naghari: ⁵pitong taon at anim na buwan bilang hari ng Juda sa Hebron at tatlum-

pu’t tatlong taon naman sa buong Israel at Juda sa Jerusalem.

Inagaw ni David ang Jerusalem

⁶Nagpunta ang hari at ang kanyang mga utusan sa Jerusalem laban sa mga Yebuseong naninirahan sa lupain. Sinabi ng mga ito kay David: “Di ka makapapasok dito pagkat itataboy ka ng mga bulag at pilay,” na ibig sabih’y hinding-hindi makapapasok si David. ⁷Ngunit nabihag ni David ang kuta ng Sion na naging “Lunsod ni David”.

⁸Sinabi ni David nang araw na iyon: “Kailangang dumaan sa tunel na daluyan ng tubig ang sinumang lulusob sa mga Yebuseo papunta sa mga pilay at bulag na iyon na kinamumuhian ni David.” Kaya naging kasabihan “Hindi makapapasok sa Bahay ang mga bulag at pilay.”

⁹Tumirasi Davidsakuta at tinawagiyong Lunsod ni David. Nagtayo siya sa buong paligid niyon mula sa Milo gayundin sa loob. ¹⁰Lalong naging makapangyarihan si David sapagkat sumasakanya si Yaweng Diyos ng mga Hukbo.

¹¹Nagpadala ng mga sugo kay David si Hiram na hari ng Tiro, may dalang mga trosong sedro at may kasamang mga karpintero at mga kantero, at nagtayo sila ng bahay para kay David.

¹²At naunawaan ni David na inilagay nga siya ni Yawe bilang hari sa buong Israel, at itinaas ang kanyang kaharian alang-alang sa bayan nitong Israel. ¹³Pagkagaling niya sa Hebron, kumuha

• **5.1** Dakilang araw ito para kay David at sa Israel Kinilala siyang hari ng mga tagahilaga, at nagkaroon ng pagkakaisa sa buong lupain. Inihihwalay ng distrito ng Jerusalem na nasa kamay ng mga Kananeo ang mga tribu ng nasa hilaga sa mga nasa timog. Sinakop ni David ang Jerusalem na naging kabisera ng nagkakaisang kahariang ito.

Pangwakas na yugto ito. Ginagawa ng Diyos ang Jerusalem na nakikitang sentro ng kanyang pagsama sa kanyang bayan.

Mula noon, sa Jerusalem na malalagay ang Kaisang isahang templo ng Diyos; at silang mga naghahari sa Jerusalem ang magiging mga tunay na hari ng bayan ng Diyos. Ang Jerusalem ang magiging larawan ng Iglesya. Malalaman ng mga Kristiyano na pagkalipas

ng Jerusalem ng Palestina, may ibang Jerusalem na ipinangako sa kanila ang Diyos, ang makalangit na Jerusalem (tingnan Pag 20 at 21).

Ang Jerusalem ang larawan ng langit at pati na ng Iglesya sa lupa. Malimit na tinatawag itong “Sion” sa Biblia dahil ito ang pangalan ng pinakamatandang bahagi ng Jerusalem. Tinatawag din itong “siyudad ni David.”

Sa Biblia, ang pagkakaisa ng hilaga at timog na bahagi ng kaharian ay isang malinaw na tanda ng pamumuhay nila sa grasya ng Diyos. Nauuwi sa pagkakawatak-watak ng mga tao ang lahat ng kataksilan sa Diyos, at kasalanan sa Diyos ang lahat ng pagkakawatak-watak ng mga tao. Ito ang dahilan ng pagsisikap ng mga nananampalataya sa lahat ng bagay na nagtataguyod sa pagkakaisa at pagtutulungan.

pa si David ng iba pang mga asawang-alipin at mga asawa sa Jerusalem, at nagkaroon siya ng mas marami pang mga anak na lalaki at babae. ¹⁴Ito ang mga pangalan ng mga ipinanganak sa kanya sa Jerusalem: Samua, Sobab, Natan, Solomon, ¹⁵Yibar, Elisua, Nefeg, Yafia, ¹⁶Eli-sama, Eliada at Elifelet.

¹⁷Nang mabalitaan ng mga Pilisteo na pinahiran na bilang hari ng Israel si David, umahon silang lahat para hulihin si David. Nang malaman iyon ni David, nagpunta siya sa kuta. ¹⁸Dumating na at humanay ang mga Pilisteo sa Lambak ng Refaim. ¹⁹Sinangguni naman ni David si Yawe: “Sasalakay ba ako sa mga Pilisteo? Ibibigay mo ba sila sa aking mga kamay?” Sinabi ni Yawe kay David: “Sige, sapagkat ibibigay ko nga ang mga Pilisteo sa iyong mga kamay.” ²⁰Pumunta si David sa Baal-Perazim at nalupig niya sila roon. Sinabi niya: “Piniraso ni Yawe ang aking mga kaaway na parang dinanan ng baha.” Kaya tinawag na Baal-Perazim ang lugar na iyon. ²¹Kinuha ni David at ng kanyang mga tauhan ang mga diyus-diyusang iniwan ng mga Pilisteo.

²²Bumalik ang mga Pilisteo at muling humanay sa Lambak ng Refaim. ²³Sinangguni ni David si Yawe at sinabi nito sa kanya: “Huwag kang sumalakay sa harap kundi palibutan mo

sila sa likuran at lusubin sila sa tapat ng mga punong-balsamo. ²⁴Kapag nakarinig ka ng mga yabag sa itaas ng mga punong-balsamo, sumugod ka agad sapagkat mangunguna sa iyo si Yawe sa pagsugod sa hukbong Pilisteo.” ²⁵Ginawa nga ni David ang iniutos ni Yawe at pinagtataga niya ang mga Pilisteo mula Gibeon hanggang Gezer.

Inilipat ni David sa Jerusalem ang Kaban

6 • ¹Muling tinipon ni David ang mga piling kalalakhian ng Israel – tatlung libong lahat. ²Siya at lahat ng kasama niya pa-Baala ng Juda ay lumakad para dalhin mula roon ang Kaban ng Diyos kung saan binigkas at inilagay mismo ni Yawe ng mga Hukbo ang kanyang Pangalan, siya na nakaluklok sa mga kerubin.

³Isinakay nila ang Kaban ng Diyos sa isang bagong kariton at dinala ito mula sa bahay ni Abinadab sa burol. Sina Uzza at Ahio na mga anak ni Abinadab ang umagapay sa bagong kariton, ⁴nangunguna sa Kaban si Ahio. ⁵Buong lakas na suma-

• **6.1** Napakaimportante para sa mga Israelita ang Kaban. Naroon ang Batas na tinanggap ni Moises sa Diyos sa Bundok Sinai. At isa pa’y naniniwala ang mga Israelita na nasa ibabaw ng Kaban ang Diyos, at ang gintong takip niyon ang tuntungan ng kanyang mga paa. Gusto rin ng Diyos na ipaunawa sa kanila na kapiling siya ng kanyang bayan, bilang kaibigan ngunit may kalakip na mga pananagutan.

Pero kanino nga ba ang Kaban? Para ito sa labindalawang tribu at hindi para sa isa lamang sa kanila. Kaya nagkaroon ito ng iba’t ibang santuwaryo: Silo, Gilgal, Betel, ayon sa hinihingi ng pagkakataon. At ano naman ang balak ni David sa pagdadala nito sa Jerusalem na kanyang bagong kabisera? Isa kaya itong maneobrang pampulitika para patatagin ang kanyang kapangyarihan sa buong Israel? Siyempre naman. Pero higit pa rito, isa rin itong gawang panrelihiyon sa panahong hindi pa alam ang paghihiwalay ng kapangyarihang pulitikal at panrelihiyon.

Hanggang noo’y ang Israel sa kabuuan nito ang hinirang ni Yawe, ang panganay na anak ng Diyos. Ngunit wala isa mang Israelita ang ipinapalagay na marapat sa espesyal na aten-syon ng Diyos ng kanilang bayan. At alam na ngayon ni David na siya ang hinirang ng Diyos, ang “anak ng Diyos,” ayon sa salita ni Propeta Natan para sa kanyang mga inapo. Kaya naman iginigiit ni David ang karapatang malagay nang mas malapit sa kanya ang Kaban. Gusto niyang ilagay ang presensyang ito ng Diyos sa isang templo na magiging pinakakapilya ng kanyang pamilya. Pero wala na ang templong ito.

Mahal nga ng Diyos ang lahat ng tao pero si David ang unang nakadama nito at makikita natin ito sa napakasimple niyang relasyon sa Diyos. Paglipas ng mga panahon, mauunawaan ng mga propeta na ang mga pangakong binitiwang ng Diyos kay David ay para sa ating lahat pala na naniniwala kay Kristong bugtong na Anak ng Diyos.

Sa Israel, ang mga kalalakhian lamang ng tribu ng Levi ang may karapatang maglingkod kay Yawe at lumapit sa mga sagradong bagay dahil sa natatangi nilang pagkakatalaga kay Yawe. Pinatuloy ni Obed-Edom at ng kanyang mga anak ang Kaban sa kanilang tahanan. Pero hindi nila puwedeng hipuin ang Kaban nang hindi naaapektuhan ng matinding lakas na nagmumula sa Diyos na Banal. Sinasabi ng Biblia na “pinarusahan” si Uzza. Ngunit ang salitang ito ay ayon sa kaisipan ng mga taong iyon na ipinagkakamali ang kasalanan sa di sinasadyang pagkakamali.

Isang tandang naaayon sa kaisipan ng panahong iyon ang pagkamatay ni Uzza, para ipaliwanag na dakila sa lahat ang Diyos at tunay rin siyang nasa piling ng kanyang bayan sa natatanging paraan.

Ipinadala ni David ang Kaban sa bahay ni Obed-Edom. Bakit sa bahay ng isang dayuhan ito dinala? Dahil ba sa hindi papananagutin ni Yawe ang di-Israelitang ito? O dahil ba sa mas mabuti nang isang dayuhan na ang manganib na dumanas ng poot ni Yawe? Ngunit kung pagpapala ang hatid ng Kaban sa nagpapatuloy rito, sa tabi ng hari ang natural na lugar nito!

Ilang larawan ang nadidiskubre ng Ebanghelyo ni

sayaw si David at ang buong sambahayan ng Israel sa harap ni Yawe, nagkakan-tahan at nagtutugtugan ng lira, alpa, tamburin, kastanet at pompiyang.

⁶Pagsapit nila sa giikan ni Nakon, inabot ni Uzza ang Kaban ng Diyos at hinawakan pagkat muntik na itong itaob ng mga baka. ⁷Sumiklab ang galit ni Yawe kay Uzza at noon di'y pinarusahan siya ng Diyos dahil sa kanyang pagkakamali. Namatay si Uzza doon sa tabi ng Kaban ng Diyos.

⁸Nagalit si David dahil pinarusahan ni Yawe si Uzza, at tinawag na Perez-Uzza ang lugar na iyon hanggang ngayon.

⁹Natakot si David kay Yawe nang araw na iyon at sinabi: "Paano makararating sa akin ang Kaban ni Yawe?" ¹⁰At ayaw na ni David na dalhin sa kanya ang Kaban ni Yawe sa Lunsod ni David, at sa halip ay ipinadala niya sa bahay ni Obed-Edom na taga-Gat. ¹¹Tatlong buwan doon ang Kaban ni Yawe, at pinagpala ni Yawe si Obed-Edom at ang buo nitong sambahayan. ¹²May nakapagbalita kay Haring David na pinagpala ni Yawe ang sambahayan ni Obed-Edom at ang lahat nitong ari-arian dahil sa Kaban ng Diyos.

Kaya lumusong si David at masayang iniahon sa Lunsod ni David ang Kaban ng Diyos mula sa bahay ni Obed-Edom.

¹³Nakaaanim na hakbang pa lamang ang mga may dala sa Kaban ni Yawe, naghandedog na siya ng isang toro at isang pinatabang guya.

• ¹⁴Buong lakas na sumasayaw si David na nakaefod na linen sa harap ni Yawe ¹⁵habang dala niya at ng buong sambahayan ng Israel ang Kaban ni Yawe sa gitna ng hiyawan at tunog ng trumpeta. ¹⁶Pagpasok ng Kaban ni Yawe sa Lunsod ni David, dumungaw sa bintana si Micol na anak ni Saul. At nang makita niya si David na lumulundag at sumasayaw sa harap ni Yawe, nakutya siya rito sa kanyang puso.

¹⁷Ipinasok nila ang Kaban ni Yawe at inilapag sa lugar nito sa toldang sadyang ipinatayo ni David para rito. At nag-alay si David sa harap ni Yawe ng mga sinunog na handog at mga hain sa mabuting pagsasamahan. ¹⁸Nang matapos ang paghahandog, pinagpala niya ang bayan sa Ngalan ni Yawe ng mga Hukbo. ¹⁹At ipinamahagi niya sa buong bayan, sa bawat lalaki at babaeng Israelita ang tig-isang tinapay, isang hiwa ng inihaw na guya at bibingkang pasas. At nagsiuwi ang lahat sa kani-kanilang tahanan.

²⁰Pag-uwi ni David para basbasan ang sariling sambahayan, sinalubong siya ni Micol na anak ni Saul at sinabi: "Napaka-

Lucas sa salaysay na ito. Tulad ng Kaban at sa mas kahanga-hanga pang paraan, dinala ng Mahal na Birheng Maria sa kanyang sinapupunan ang Diyos mismo sa loob ng siyam na buwan. At nang magkawang-tao siya, pinagtibay niya ang ganap at walang-hanggang Tipan sa lahat ng bayan sa mundo. Kaya may ilang nagbigay kay Maria ng pamagat na "Kaban ng Tipan". Ang tekstong ito ang nasa harap mismo ni Lucas nang isinasalaysay niya ang pagdalaw ng Mahal na Birhen kay Isabel. (Bigyang-pansin lalo na ang mga bersikulo 9 at 11, at ihambing sa Lucas 1:39-45 at 56-64).

• 14. Ilarawan natin sa isip ang paglilipat ng Kaban. Isa itong malaking prusisyon ng libu-libong tao, nagkakan-tahan, nagsasayawan at nagtutugtugan sa pangunguna mismo ng hari. Di-mabilang na handog ang iniaalay. Masayang-masaya ang lahat sapagkat nasa kanyang bayan ang Panginoon. Ito ang mata-gumpay na pagpasok ng Kaban ng Tipan sa dapat nitong kalagyan sa kabisera ng lupain.

Sumasayaw si David... sa harap ni Yawe. Naiintindihang mabuti ni David ang kanyang ginagawa. Alam niya na kahit na ang lahat-lahat man ay kaunti pa rin para ipagpasalamat sa Diyos. At wala siyang pakialam sa maaaring isipin ng iba tungkol sa kanya basta't maipakita lamang niya ang kanyang tuwa sa Panginoon kaya kumakanta siya at sumasayaw.

Nakutya kay David si Micol sa kanyang puso. Walang naiintindihan si Micol na anak ni Saul. Mas pinoproblema niya ang "maaaring sabihin ng tao" kaysa pagpupuri sa Diyos.

Sa bahaging ito, isang dakilang hari ang nagtuturo sa atin ng tunay na kadakilaan. At ipinaaalaala niya sa atin ang mga halimbawa ng buhay sa araw-araw: ang kabataang nakapagtapos ng pag-aaral pero nananatili pa rin sa kanilang baryo, at kasinsimple pa rin ng dati; isang Kristiyano na hindi ikinahihiya ang kanyang pananampalataya at isinasabuhay ito, may nakakakita man o wala.

laking karangalan nga naman para sa hari ng Israel ngayon na maghubad siyang gaya ng mga bastos sa harap ng mga aliping babae ng kanyang mga lingkod.”

²¹Ngunit sinabi ni David kay Micol: “Sa harap ni Yawe ako sumayaw. Buhay si Yaweng pumili sa akin kaysa iyong ama at sa kanyang sambahayan, at hinirang niya akong pinuno ng Israel na bayan ni Yawe. At maglululundag ako sa tuwa sa harap niya. ²²Mas magpapakababa pa ako kaysa rito at maaaring hamakin mo ako pero pararangalan naman ako ng mga babaeng aliping binabanggit mo.”

²³At hindi nagkaanak si Micol na anak ni Saul hanggang sa araw na namatay siya.

Propesiya ni Natan

7 • ¹Nang nasa kanyang bahay na ang hari at binigyan siya ng kapahingahan ni Yawe mula sa lahat niyang kaaway sa paligid, ²sinabi niya sa propetang si

Natan: “Tingnan mo, nakatira ako ngayon sa isang bahay na sedro pero nasa tolda lamang ang Kaban ng Diyos.” ³Sumagot si Natan: “Gawin mo ang iniisip mo sa-pagkat sumasaiyo si Yawe.”

⁴Ngunit nang gabing iyon, dumating ang salita ni Yawe kay Natan:

⁵“Humayo ka at sabihin sa aking lingkod na si David, ‘Ito ang sinasabi ni Yawe: Ikaw ba ang magtatayo ng bahay na aking titirhan?’ ⁶Hindi pa ako tumitira sa bahay sapul nang iahon ko ang mga Israelita mula sa Ehipto hanggang sa araw na ito. Kundi nagpalipat-lipat ako sa mga lugar na isang tolda ang tirahan. ⁷Sa buong panahong naglakbay akong kasama ang lahat ng Israelita, may sinabi ba ako sa mga pinuno ng Israel na inutusan kong ipastol ang aking bayang Israel? Sinabi ko ba: Bakit hindi ninyo ‘ko ipagtayo ng isang bahay na sedro?’

• **7.1** *Nakatira ako sa bahay na sedro pero nasa tolda lamang ang Kaban ni Yawe.* Iniisip ni David na kung may palasyo ang hari, bakit di dapat magkaroon ang Diyos? Pero iba ang iniisip ng Diyos na pinakadakilang sa lahat at ipinaalam niya ito sa pamamagitan ng kanyang propetang si Natan.

Nang unang panahon, hindi mapapayagang walang sariling templo at palasyo ang kapitolyong lungsod. Hindi maipaghihiwalay ang pagsasama ng Diyos at ng hari para matiyak ang maayos na kalagayan ng bansa. Pero ang kuro-kurong ito na may malalim na kaugnayan sa relihiyon (tingnan ang paliwanag sa Dt 4:1) ay tututulan ng Ebanghelyo.

Ang Diyos ang magtatayo ng bahay para kay David. Ang *bahay* sa Biblia ay nangangahulugan ng *sambahayan*, ang mga tao at mga bagay na pag-aari ng isa. Ang “bahay” ni David ay ang kanyang pamilya, ang kanyang mga tauhan, ang kanyang bayan.

Magtatakda ako ng lugar para sa aking bayang Israel. Pinipili ng Diyos ang sandaling ito sa isang pinakamahalagang hakbang sa pagbubuo ng kanyang bayan. Isang bayang may labindalawang tribu ang Israel mula pa sa panahon ni Moises. Ngayon, magiging organisadong bansa ito sa sarili nilang lupa, may isa at matatag at pangkalahatang pamunuan: ang mga haring inapo ni David.

Patatanyagin ko ang iyong pangalan tulad sa mga dakilang tao. Sinasamahan ni Yawe si David sa lahat niyang gawain. Ngayon nama’y magagamit siya ng Diyos at ang kanyang mga gawa para magtayo ng isang permanenteng bagay para sa kaligtasan ng mga tao.

Ganito rin ang nangyari kay Abraham (Gen 17:7). Mangyayari rin ito kay Pedro (Mt 16:18).

Mula ngayo’y ang kaharian ni David ang magiging Kaharian ng Diyos. *Bibigyang-kapangyarihan ko ang iyong supling na kasunod mo* (tingnan Lc 1:32).

Si Solomong anak at kahalili ni David ang unang tinutukoy ng pangako ng Diyos, pero pati na ang mga darating na kasunod niya. Parang nasira ang pangako nang mawasak ang kaharian ni David pagkaraan ng apat na dantaon. Ngunit si Jesus na isa sa kanyang mga inapo ang sa dakong huli’y siyang lubos na magsasakatuparan sa ipinahayag ni Natan. Maraming beses sa Ebanghelyo na tatawaging *anak ni David* si Jesus (Mc 12:35).

Magiging hari rin si Jesus, kahit na hindi gaya ng mga pinuno ng mundong ito. Ganap niyang isasakatuparan ang mga balangkas sa katauhan ni David:

– ang pastol na magbubuklod sa mga tupang nakalalat,

– ang mananakop na nagbibigay sa kanyang bayan ng kapayapaang kanyang sinakop;

– ang kinatawan ng Diyos sa piling ng mga tao.

May dalawang tampok na aral ang paraan ng pangu-guna ng Diyos kay David at ng pagsagot niya:

– Tulad sa kaso ni David, kadalasa’y may gustong ialay ang mga tao sa Diyos. Sa totoo’y hindi natin siya kailanman mauunahan; ibinibigay na niya ang kanyang mga pagpapala bago pa man tayo makapagsimulang maglingkod sa kanya.

– Sa kabilang dako naman, hindi ang templong itinatayo natin para sa kanya ang pinahahalagahan niya kundi ang espirituwal na templong gusto niyang itayo sa mga tao mismo, isang proyektong magkakatotoo lamang pagkaraan ng maraming dantaon, sa pamamagitan ng kanyang Iglesya.

⁸Sabihin mo ngayon sa aking lingkod na si David: Ito ang sinasabi ni Yawe ng mga Hukbo: Kinuha kita sa pastulan at mula sa pagsunod sa kawan para maging pinuno ng aking bayang Israel. ⁹Sumaiyo ako saan ka man pumunta, at pinuksa ko sa harap mo ang lahat mong kaaway. At ngayon, patatanyagin ko ang iyong pangalan tulad sa mga dakilang tao sa daigdig. ¹⁰Magtatakda ako ng lugar para sa aking bayang Israel at doon ko sila ipupunla upang mabuhay sila sa sarili nilang lugar. Wala nang gugulo sa kanila at hindi na muling sisiilin ng masasama gaya noong una. ¹¹Mula nang humirang ako ng mga hukom sa aking bayang Israel, ikaw lamang ang binigyan ko ng kapahingahan mula sa lahat ng kaaway. At sinasabi sa iyo ni Yawe na siya mismo ang magtatayo ng bahay para sa iyo.

¹²Pag tapos na ang iyong mga araw at nahimlay ka na sa piling ng iyong mga ninuno, bibigyang-kapangyarihan ko ang iyong supling na kasunod mo, na isisilang mula sa iyo, at itatag ko ang kanyang paghahari.

¹³Siya ang magtatayo ng bahay para sa aking Pangalan at itatag ko naman ang trono ng kanyang kaharian magpakailanman. ¹⁴Magiging ama ako sa kanya at magiging anak ko naman siya. Kapag nagkasala siya, itutuwid ko siya sa pamalo gaya ng ginagawa ng mga tao. ¹⁵Ngunit hindi ko babawiin ang pag-ibig ko sa kanya tulad nang bawiin ko ito kay Saul nang alisin ko siya sa iyong harapan. ¹⁶Mananatili sa harap ko magpakailanman ang iyong sambahayan at ang iyong kaharian, at matatag ang iyong trono magpasawalanghanggan.”

¹⁷Sinabi ni Natan kay David ang lahat ng salitang ito at pangitain.

¹⁸At pumasok si David, naupo sa harap ni

Yawe at sinabi: “Sino ako, O Panginoong Yawe, at ano ang aking pamilya at dinala mo ako hanggang dito? ¹⁹Subalit napakaliit pa rin nito sa iyong paningin, O Panginoong Yawe, kayat nangako ka pa tungkol sa sambahayan ng iyong lingkod. Ganito ba ang gawi ng tao, O Panginoong Yawe? ²⁰Ano pa ang masasabi ni David sa iyo? Kilala mo ang iyong lingkod, Panginoong Yawe. ²¹Dahil sa iyong salita at ayon sa iyong kalooban, ginawa mo ang lahat ng dakilang bagay na ito na ipinababatid mo sa iyong lingkod. ²²Dakila ka nga, O Yaweng Diyos! Wala kang katulad, at wala nang ibang Diyos liban sa iyo gaya ng narinig ng aming mga tainga.

²³May katulad ba sa lupa ang iyong bayang Israel, isang bansang nilapitan ng Diyos para tubusin bilang bayan niya? Pinatanyag mo nga ang iyong bayan sa paggawa ng dakila at kagilagilalas na mga bagay alang-alang sa iyong luwalhati, sa pagliligtas mo sa kanila mula sa Ehipto, sa bayan at mga diyos nito. ²⁴Itinatag mo at pinatatag ang Israel bilang pinakabayan mo magpakailanman. At ikaw, Yawe, ang naging Diyos nila.

²⁵Ngayon, O Yaweng Diyos, tuparin mo magpakailanman ang pangakong binitiwang tungkol sa iyong lingkod at sa kanyang sambahayan, at gawin ang iyong sinabi. ²⁶Dakilain nawa ang iyong Pangalan magpakailanman sa pagsasabing ‘Si Yawe ng mga Hukbo ang Diyos ng Israel.’ At matatag sa harap mo ang sambahayan ng iyong lingkod na si David ²⁷sapagkat ipinahayag mo na ito, O Yawe ng mga Hukbo, Diyos ng Israel, sa iyong lingkod at sinabi sa kanyang ‘Ipagtatayo kita ng isang bahay.’ Kaya naman nagkalakas-loob ang iyong lingkod na manalangin sa iyo nang ganito.

²⁸At ngayon, O Panginoong Yawe, ikaw ang Diyos at totoo ang iyong mga salita, at binitiwang mo ang magandang pangakong ito sa iyong lingkod, ²⁹ikalugod mo nawang pagpalain ang sambahayan ng iyong lingkod upang manatili sa harap mo magpasawalanghanggan. Sapagkat ikaw, O Panginoong Yawe, ang nagsabing pagpapalain magpakailanman sa iyong pagbabasbas ang sambahayan ng iyong lingkod.”

Mga pakikipagdigma ni David

8 • ¹Pagkatapos nito, nilupig ni David ang mga Pilisteo, at inagaw sa kanila ang kapangyarihan sa lupain. ²Nilupig din niya ang

• **8.1** May pagmamalaking isinasalaysay ng kabanatang ito ang mga tagumpay ni David. Ang mga digmaang iyon ang mismong dahilan ng pagkabuo ng kaharian ni David. Isa itong yugtong kinakailangan sa

mahabang paghahanda sa Kaharian ng Diyos. Aalalahanin ng mga Israelita si David bilang matagumpay na haring mandirigma, habang hinihintay nila ang Mesiyas na anak ni David bilang hari ng kapayapaan na

mga Moabita. Pinahiga niya ang mga ito sa lupa at saka sinukat ng isang tali. Tigdadalawang haba ng tali ang pinatay at pinabayaan namang mabuhay ang isang haba. Kaya nasakop ni David ang mga Moabita at nagbuwis sa kanya ang mga ito.

³ Nilupig din ni David si Hadadezer na anak ni Rehob at hari ng Soba nang tangkain nitong muling makapangyari sa Ilog Eufrates. ⁴ Nabihag ni David mula sa kanya ang sanlibo't pitundaang mangangabayo at dalawampunlibong kawal na lakad. Pinatid niya ang litid ng lahat ng kabayo at nag-iwan lamang ng sapat para sa sandaang karwahe.

⁵ Dumating naman ang mga Arameo ng Damasco para tulungan si Hadadezer na hari ng Soba ngunit naigupo ni David ang dalawampu't dalawang libo sa mga Arameong ito. ⁶ At naglagay si David ng mga garison sa Aram ng Damasco at napasailalim ni David ang mga Arameo na nagbayad naman sa kanya ng buwis. Pinagtagumpay ni Yawe si David saanman siya pumunta.

⁷ Kinuha ni David ang mga gintong kalasag ng mga opisyal ni Hadadezer at dinala ang mga ito sa Jerusalem. ⁸ Napakarami ring tanso ang kinuha ni Haring David sa Tebah at Berotai na mga lunsod ni Hadadezer.

⁹ Nang mabalitaan ni Tou na hari ng Hamat na nilupig ni David ang buong hukbo ni Hadadezer, ¹⁰ isinugo niya ang kanyang anak na si Yoram kay Haring David upang kumustahin at batiin sa paglaban at paglupig kay Hadadezer na matagal nang kalaban ni Tou. Nagdala si Yoram ng mga bagay na yari sa pilak, ginto at tanso ¹¹ na inilaan naman ni Haring David kay Yawe, kasama ng mga pilak at gintong inilaan niya mula sa lahat ng bansang nasakop niya: ¹² mula sa Edom at Moab, mula sa mga Amonita, mga Pilisteo, mga Amalecita, at ang mga nasamsam kay Hadadezer na anak ni Rehob at hari ng Soba.

siyang lulupig sa lahat ng kaaway (tingnan Isaias 9:5 at Mikeas 5:1-4).

Nang panahong iyon, napakalakas ng mga katutubong gawi ng tao kayat hindi nagdalawang-isip ang simple at maawaing si David sa pagpatay sa kanyang mga bihag. Pinupuri siya ng Biblia sa pagliligtas ng ilan sa mga ito.

Hindi pinapalitan ng pananampalataya ang kultura. At bawat isa sa atin, gaano man tayo katapat sa pananampalataya ay umaasa pa rin sa mga ideang pangmoralidad ng ating kapaligiran. Alam nating sa loob ng mga dantaon ng Kristiyanismo ay hindi naisip ng mga mananampalataya at ng mga santong handang mag-alay ng kanilang buhay para sa isang kapatid

¹³ Natanyag si David pagbalik niya mula sa pakikipaglaban sa Edom sa Lambak ng Asin, labingwalong libong Edomita ang nalupig niya. ¹⁴ Naglagay siya ng mga garison sa buong Edom at nasakop niya ang lahat ng Edomita. Pina-pagtagumpay ni Yawe si David saanman siya pumunta.

• ¹⁵ Naghari si David sa buong Israel, nagdadhana ng mga batas at naggawad ng katarungan sa buo niyang bayan. ¹⁶ Si Yoab na anak ni Sarvia ang pinuno ng hukbo, si Yosafat na anak ni Ahilud ang tagapagtala, ¹⁷ at si Sadok na anak ni Ahitub at si Ahimelek na anak ni Abiatar naman ang mga pari, si Seraya ang sekretaryo, ¹⁸ at si Benayang anak ni Yehoiada ang taga-pamahala sa mga Kereteo at Peleteo. Mga pari ang mga anak ni David.

9 ¹ Nagtanong si David: “May nalalabi pa ba sa angkan ni Saul na maaari kong pagmagandahang-loob alang-alang kay Yonatan?” ² May isang utusan namang nagngangalang Ziba ang sambahayan ni Saul, at pinaharap nila siya kay David, at sinabi sa kanya ng hari: “Ikaw ba si Ziba?” Sumagot ito: “Ang inyong lingkod.” ³ At itinanong ng hari: “Wala na bang nalalabi sa angkan ni Saul na magagawan ko ng kagandahang-loob ng Diyos?” Sinabi ni Ziba sa hari: “May anak na lalaking lumpo si Yonatan.” ⁴ Sinabi ng hari: “Nasaan siya?” At sumagot si Ziba: “Nasa Lodebar siya, sa bahay ni Makir na anak ni Ammiel.” ⁵ Ipinasundo ito ni Haring David sa Lodebar, sa bahay ni Makir na anak ni Ammiel.

⁶ Pagdating ni Mefibaal na anak ni Yonatan na anak naman ni Saul, yumuko itong sayad sa lupa ang mukha. At sinabi ni David: “Mefibaal.” Sumagot ito: “Narito ang inyong lingkod.” ⁷ Sinabi naman ni David: “Huwag kang matakot. Pagmamagandahang-loob kita alang-alang kay Yonatan na iyong ama, at ibabalik ko sa iyo ang buong lupain ng iyong amang si Saul. Bukod

na maysakit na magsalita laban sa mga pang-aabusong para sa ati'y hindi natin matitiis.

• 15. Si Abraham man o si Moises ay walang mga sekretaryo o mga ministro: walang opisina ang mga pagala-galang ito, ni wala silang asnong may dala ng mga libro at mga rekord. Binubuo ni David ang unang panimulang grupo ng mga opisyal sa kaharian at kay Solomon lamang magsisimula ang sagradong panitikan.

Mga pari ang mga anak ni David. Sa panahong iyon, dalawang dantaon pagkaraan ni Moises, hindi pa reserbado para sa mga Levita ang pagkapari. Si Solomon mismo ang mag-aalay ng mga handog at siyang gagawa ng pagtatalaga ng Templo (1 H 8:64).

dito, lagi kang dudulog sa aking hapag.”⁸ Yumuko si Mefibaal at sinabi: “Sino ang inyong lingkod para bigyang-pansin ang tulad kong isang patay na aso?”

⁹ Ipinatawag ng hari si Zibang utusan ni Saul, at sinabi sa kanya: “Ibinibigay ko sa anak ng iyong amo ang lahat ng ari-arian ni Saul at ng kanyang angkan. ¹⁰ Ikaw naman at ang iyong mga anak at mga alipin ang magbubungkal ng lupa at mag-aani para sa kanya upang magkaroon ng kakainin ang sambahayan ng iyong amo. Ngunit si Mefibaal na anak ng iyong amo ay laging dudulog sa aking hapag.” May labinlimang anak na lalaki at dalawampung utusan si Ziba, ¹¹ at sinabi nito sa hari: “Gagawin ng inyong lingkod ang lahat ng iniutos ng aking panginoong hari, pero kumakain na namang parang isang anak ng hari si Mefibaal sa aking hapag.” ¹² May anak na batang lalaki si Mefibaal na nagngalangang Mika; at naging tagapaglingkod ni Mefibaal ang lahat ng nasa bahay ni Ziba.

¹³ Ngunit sa Jerusalem tumira si Mefibaal sapagkat lagi siyang kasalo sa hapag ng hari. Pilay siya sa dalawang paa.

10 ¹ Pagkamatay ng hari ng mga Amonita, si Hanun na kanyang anak ang humalili sa kanya. ² At sinabi ni David: “Pagmamagandang-loob ko si Hanun na anak ni Nahas gaya ng pagmamagandang-loob sa akin ng kanyang ama.” Kaya isinugo ni David ang kanyang mga lingkod para makiramay kay Hanun sa pagyao ng ama nito. Pagdating ng mga lingkod ni David sa lupain ng mga Amonita, ³ sinabi ng mga pinuno ng mga Amonita kay Hanun na kanilang panginoon: “Sa tingin ba ninyo’y pinarangalan ni David ang inyong ama sa pagsusugo ng mga taong makiramay sa inyo? Hindi kaya ipinadala sa inyo ni David ang kanyang mga tauhan para magmanman at maniktik, at ibagsak ang lunsod?”

⁴ At ipinadakup ni Hanun ang mga tauhan ni David, inahit ang kalahati ng kanilang balbas at ginupit ang kanilang mga damit hanggang puwitan at saka pinaalis. ⁵ Nang maiulat ito kay David, nagpadala siya ng mga sasalubong sa kanyang mga tauhan sapagkat lubha silang napahiya. Pinasabihan sila ng hari: “Sa Jerico muna kayo manatili hanggang tumubo ang inyong balbas, at saka kayo bumalik.”

⁶ Nakita ng mga Amonita na mabaho na sila kay David kayat nagpasugo sila para umupa ng dalawampung libong kawal na Arameo sa Bet-Rehob at Soba, pati na ng isanlibong tauhan ng

hari ng Maaka kasama ang labindalawang libong taga-Tob. ⁷ Nang mabalitaan ito ni David, isinugo naman niya si Yoab at ang buong hukbo ng magigiting.

⁸ Humanay ang mga Amonita para sa labanan sa bukana ng tarangkahan ng kanilang siyudad at pumosisyon naman sa kaparangan ang mga Arameong taga-Soba at Rehob at ang mga tauhan galing sa Tob at Maaka. ⁹ Nang makita ni Yoab na napapagitnaan sila sa labanan sa harap at sa likuran, pinili niya ang mga piling-piling tauhan ng Israel at pinahanay ang mga iyon para harapin ang mga taga-Aram.

¹⁰ At inilagay naman niya sa pamumuno ni Abisai na kanyang kapatid ang nalalabi pa sa hukbo, at pinahanay ang mga iyon para makipagsagupa sa mga Amonita. ¹¹ At sinabi niya: “Kung mas malakas kaysa akin ang mga Arameo, kailangang tulungan mo ako; at kung ang mga Amonita ang mas malakas kaysa iyo, tutulungan naman kita. ¹² Lakasan mo ang loob! Magpakalalaki tayo alang-alang sa ating bayan at sa mga lunsod ng Diyos. Gawin nawa ni Yawe ang mabuti sa palagay niya.”

¹³ Lumusob si Yoab at ang mga taong kasama niya para makipaglaban sa mga Arameo na nagsitakas sa harap niya. ¹⁴ Nang makita ng mga Amonita na tumatakas ang mga Arameo, tumakas na rin sila sa harap ni Abisai at pumasok sa lunsod. Bumalik si Yoab mula sa pakikipaglaban sa mga Amonita at nagpunta sa Jerusalem.

¹⁵ Pagkakita ng mga Arameo na nalupig sila ng Israel, nagtipon sila ¹⁶ at ipinatawag ni Hada-dezer ang mga Arameong nasa kabilang ibayo ng Ilog Eufrates. Nagpunta sila sa Helam sa pamumuno ni Sobak na pinuno ng mga hukbo ni Hadadezer.

¹⁷ Iniulat ito kay David at tinipon niya ang buong hukbong Israelita, tumawid sa Yordan at nagpunta sa Helam. Humanay ang mga Arameo para harapin si David at nakipaglaban sila sa kanya.

¹⁸ Ngunit tumakas ang mga Arameo sa harap ng Israel. Pitundaang sakay ng karwahe at apatnapung libong kawal ang pinatay ni David sa mga Arameo. Sinaksak din niya si Sobak na pinuno ng kanilang hukbo at doon ito namatay.

¹⁹ Nang makita ng lahat ng haring umaasa kay Hadadezer na nalupig ng Israel ang mga ito, nakipagkasundo sila sa Israel at napasailalim sa kanila. At natakot ang Aram na tulungan pa ang mga Amonita.

David at Batseba

11 • ¹ Sa pagpapalit ng taon, sa panahon ng pagdidigmaan ng mga hari, pinalakad ni David si Yoab kasama ang kanyang mga opisyal at ang buong hukbo ng Israel. Pinuksa nila ang mga Amonita at kinubkob ang Raba samantalang nanatili naman sa Jerusalem si David.

² Isang hapon, pagkagising ni David sa kanyang siesta, naglalakad-lakad siya sa terasa ng palasyo nang mula roo'y nakita niya ang isang babaeng naliligo – napakaganda ng babae! ³ Ipinapagtanong ni David kung sino ang babae at napagalaman niyang siya si Batseba na anak ni Eliam at asawa ni Urias na Heteo. ⁴ Nagpadala ng mga sugo si David para kunin siya. Pumunta nga sa kanya ang babae at nakipagtalik siya rito matapos makapaglinis ang babae mula sa kanyang regla. At umuwi na ang babae sa kanyang tahanan, ⁵ pero naglihi ito kayat ipinasabi niya kay David: “Buntis ako.” ⁶ Ipinahatid naman ni David kay Yoab: “Ipadala mo sa akin si Urias na Heteo.” At ipinadala nga ni Yoab si Urias kay David.

⁷ Pagdating ni Urias kay David, kinumusta niya rito si Yoab at ang mga tao at ang lagay ng digmaan. ⁸ At sinabi ni David kay Urias: “Umuwi ka na sa iyong bahay at maghugas ng paa.”

Nilisan ni Urias ang palasyo at ipinangunod sa kanya ng hari ang pagkain mula

sa kanyang hapag. ⁹ Ngunit hindi umuwi si Urias, kundi natulog sa may pintuan ng palasyo kasama ang lahat ng lingkod ng kanyang panginoon. ¹⁰ Sinabi nila kay David na hindi umuwi si Urias, at sinabi niya rito: “Hindi ba't galing ka sa paglalakbay? Ba't di ka umuwi?” ¹¹ Sumagot si Urias: “Nakatira sa mga tolda ang Kaban at ang Israel at Juda, at ang aking panginoon si Yoab at ang kanyang mga tauhan ay nagkakampo naman sa labas. Makauwi ba ako sa aking tahanan para kumain at uminom at sumiping sa aking asawa? Hinding-hindi ko ito magagawa!” ¹² At sinabi ni David kay Urias: “Dumito ka muna ngayon at bukas na kita palalakaran.”

Kaya nanatili sa Jerusalem si Urias nang araw na iyon at nang sumunod pa. ¹³ Inanyayahan ni David si Urias na kumain at uminom na kasalo niya hanggang ito'y malasing. Ngunit kinagabihan, lumabas si Urias at natulog kasama ng mga lingkod ng kanyang panginoon sa halip na umuwi.

¹⁴ Kinaumagahan, sinulatan ni David si Yoab at ipinadala ito kay Urias; ¹⁵ isinulat niya: “Ilagay mo si Urias sa harap, kung saan pinakamahigpit ang labanan, at iwan mo siya para tamaan at mapatay.”

¹⁶ Nang kinubkob na ni Yoab ang lunsod, inilagay niya si Urias sa dakong alam niyang matatayang ang mga kalaban. ¹⁷ Sumugod ang mga nasa siyudad at nila-

• **11.1** Inihahatid tayo ng “kasalanan” ni David sa pagninilay sa kahinaan at kasamaang kayang gawin ng mga kaibigan mismo ng Diyos.

Mapapansin natin ang mga kapintasan ni David sa iba't ibang pagkakataon: mapusok siya at mapanlinlang. Pero ang lahat dito (kabanata 11) ay nagbibigay-daun para maging mas kasuklam-suklam ang kanyang krimen:

– Isang dayuhan si Urias na dumating para maglingkod sa hari.

– Mahigpit na sinusunod ni Urias ang mga panrelihiyong batas tungkol sa digmaan (umiiwas siya sa pakikipagsex) at ang pakikisama niya sa kanyang mga kasamahan, samantalang nagpapadala naman si David sa kanyang pagnanasa, siya na malayo sa lahat ng panganib.

– Pataksil na pinapatay ni David si Urias matapos niya itong sabihang dalhin kay Yoab ang sulat.

Bakit pinangangahasan ng isang librong naglalayong itala ang alaala ng huwarang hari na deretsahang isalaysay ang pangyayaring ito. Wala itong pinagtatakpaning anumang pagdating sa kung paano naging mas kasuklam-suklam ang krimen ni David at kaawaawa naman ang kanyang biktima. Hinding-hindi ito magagawa ng manunulat ng kasaysayan ng ibang bayan.

Subalit hindi isinulat ang Biblia para luwalhatiin ang hari o ang mga tao. Ito'y “pagbubunyag ng Diyos” sa pinakamalinaw na kahulugan ng kataga. Sa pagninilay sa Salita ng Diyos, natututunan ng isang tao na makilala ang Diyos pati na rin ang kanyang sarili sa liwanag ng Diyos: lahat tayo'y makasalanang nangailangan ng Tagapagligtas na ipinadadala sa atin ng Diyos.

banan si Yoab. Ilan sa mga opisyal at mga tauhan ni David ang nabuwal. Namatay rin si Urias na Heteo.

¹⁸Ipinahatid ni Yoab kay David ang lahat ng pangyayari sa digmaan. ¹⁹At inutusan niya ang sugo: “Pagkatapos mong maisalaysay sa hari ang lahat ng nangyari sa digmaan, ²⁰maaaring sumilakbo ang kanyang galit at itanong sa iyo, ‘Bakit kayo lumapit sa lunsod para lumaban? Hindi ba ninyo alam na papanain kayo mula sa pader?’ ²¹Sino ang pumatay kay Abimelek na anak ni Yerubaal? Hindi ba’t isang babae ang naghulog ng isang gilingang bato sa kanya mula sa pader kayat sa Tebes siya namatay? Ba’t kayo lumapit sa pader?’ Kaya sasabihin mo sa kanyang ‘Patay na rin ang inyong lingkod na si Urias na Heteo.’”

²²Lumakad na ang sugo at pagdating niya’y sinabi kay David ang lahat ng ipinagbibilin sa kanya ni Yoab.

²³At sinabi ng sugo kay David ang lahat ng pahatid ni Yoab, ipinaliwanag: “Nadaig kami ng kalaban at sinugod kami sa labas ngunit napaurong namin sila hanggang sa pintuan ng siyudad. ²⁴Ngunit pinuntirya ng mga manunudla ang inyong mga lingkod mula sa taas ng pader at napatay ang ilan sa mga tauhan ng hari. Namatay rin ang inyong lingkod na si Urias na Heteo.”

²⁵Sinabi ni David sa sugo: “Sabihin mo ito kay Yoab para palakasin ang kanyang loob: Huwag mong masamain ang bagay na ito. Dahil nilalamon ngayon ng tabak ang isa at ang iba naman sa susunod. Pag-ibayuhin mo ang iyong pagsalakay sa siyudad at wasakin iyon.”

²⁶Nang mabalitaan ng maybahay ni Urias na namatay ang kanyang asawa,

ipinagluksa niya ito. ²⁷Pagkapagbabangluksa nito, ipinadala siya ni David sa kanyang bahay at naging asawa, at nagkaanak ng isang lalaki. Ngunit masama sa paningin ni Yawe ang ginawa ni David.

Pinagsabihan ni Natan si David

12 • ¹Isinugo ni Yawe kay David ang propetang si Natan. Pinuntahan ni Natan ang hari at sinabi: “May dalawang lalaki sa isang lunsod: mayaman ang isa at dukha naman ang isa. ²Napakaraming tupa at baka meron ang mayaman ³pero walang-wala ang dukha liban sa isang maliit na babaeng tupa na kanyang binili. Inalagaan niya ito at lumaki itong kasama niya at ng kanyang mga anak. Kasalo niya ito sa pagkain, at sa mismong kopa niya ito umiinom at sa kanyang kandungan natutulog. Para na niya itong anak na babae. ⁴Samantala, may manlalakbay na dumating ngunit ayaw ng mayaman na kumuha sa kanyang tupahan at bakahan para ihanda sa manlalakbay. Sa halip ay kinuha niya ang babaeng tupa ng dukhang lalaki at ito ang inihanda para sa kanyang bisita.”

⁵Nag-apoy ang galit ni David sa lalaki at sinabi kay Natan: “Buhay si Yawe! Namatay na sana ang lalaking gumawa nito. ⁶Dapat niyang bayaran nang makapat na ibayo ang babaeng tupa dahil sa kanyang ginawa at kawalan ng awa.”

• **12.1** Si David ang magiging modelo ng nagsisising makasalanang.

Bakit mo binale-wala si Yawe? Ano ang ginawa ni David para piliin siya ng Diyos? Ang lahat sa buhay niya ay gawa ng pag-ibig ni Yawe. Pumili ang Diyos ng isang simpleng pastol para gawing hari. At sa maliit na bansa pa niya pinili ang “haring” ito para ilagay sa kanyang mga kamay ang walang-hanggang Kaharian. Walang maidadahilan si David.

Ginawa mo ang ayaw ko. Madaling nalilimutan ni David na ayaw ni Yawe ng mga panlabas na seremonya kundi ang kadalisan ng puso at ang katarungan sa kapwa.

Pinatay mo si Urias... at inangkin ang kanyang asawa. Inilalabas ng Diyos sa liwanag ang pinagtatakpan ni David sa lahat at sa sarili niyang konsiyensya.

Ang saloobin ni David: inaamin niya ang kanyang kasalanan nang may kababaang-loob at tinatanggap ang mga bunga ng kanyang pagkakasala. Sa Biblia, sinasabing siya ang may gawa ng Salmo 51 na madamdaming panalangin ng makasalanang nagsisisi.

Ang saloobin naman ng Diyos:

– *Pinatawad na ni Yawe ang iyong kasalanan.* Nananatiling matapat ang Diyos at tuloy pa rin ang kanyang mga pangako sa mga inapo ni David. Higit pa rito’y si Solomong anak ni David kay Batseba ang siyang makikinabang sa mga nabanggit na pangako: padadaanin ng Diyos ang kanyang grasya sa dinaanan mismo ng kasalanan.

– *Sa sarili mong sambahaya’y lilitaw ang kapahamakan.* Sa pagpapatawad ng Diyos, hindi niya binubura ang mga bunga ng krimen.

⁷ Sinabi ni Natan kay David: “Ikaw ang lalaki. Ito ang sinasabi ni Yaweng Diyos ng Israel: Pinahiran kitang hari ng Israel at iniligtas kita sa kamay ni Saul. ⁸ Ibinigay ko sa iyo ang bahay ng iyong panginoo at ang kanyang mga asawa sa iyong kandungan. Ibinigay ko rin sa iyo ang sambahayan ng Israel at Juda. At kung napaka-kaunti pa rin nito, bibigyan kita ng higit pa. ⁹ Bakit mo binale-wala si Yawe sa paggawa ng masama sa kanyang paningin? Pinatay mo sa tabak si Urias na Heteo at inangkin ang kanyang asawa. Oo, pinatay mo siya sa tabak ng mga Amonita. ¹⁰ Kaya hindang-hindi na hihiwalay ngayon ang tabak sa iyong sambahayan sapagkat binale-wala mo ako at inangkin ang asawa ni Urias na Heteo.

¹¹ Ito ang sinasabi ni Yawe: Mula sa sarili mong sambahaya’y lilitaw ang kapahamakan. Sa harap mo mismo’y kukunin ko ang iyong mga asawa at ibibigay sa iyong kapwa na makikipagtalik sa kanila sa liwanag ng araw. ¹² Lihim mo itong ginawa, ngunit gagawin ko ang bagay na ito sa liwanag ng araw sa harap ng buong Israel.”

¹³ Sinabi ni David kay Natan: “Nagkasala ako kay Yawe.” Sinabi naman ni Natan kay David: “Pinatawad na ni Yawe ang iyong kasalanan; hindi ka mamamatay. ¹⁴ Ngunit dahil binale-wala mo si Yawe sa ginawa mong ito, mamamatay ang batang isisilang sa iyo.” At umuwi na si Natan.

• ¹⁵ Pinapagkasakit ni Yawe ang batang isinilang kay David ng asawa ni Urias, at nanghina ito.

¹⁶ Nanikluhod si David sa Diyos alang-alang sa bata, nag-ayuno siya at pumasok sa kanyang bahay at sa lupa nahihiga

sa buong magdamag. ¹⁷ Iginiit ng mga matatanda ng kanyang sambahayan na tumindig siya mula sa lupa pero tumanggi siya. At hindi rin siya nakisalo sa kanila.

¹⁸ Sa ikapitong araw, namatay ang bata. Natakot ang mga lingkod ni David na sabihin sa kanyang patay na ang bata pagkat napag-usapan nilang “Nang buhay pa ang bata, sinabihan natin siya pero ayaw niyang makinig. Paano natin ngayon sasabihin sa kanyang patay na ang bata? Baka gumawa siya ng kung anong masama.”

¹⁹ Nang mapansin ni David na nagbulungan ang kanyang mga lingkod, nauuunawaan niyang patay na ang bata at tinanong niya ang mga ito: “Patay na ba ang bata?” Sumagot sila: “Patay na siya.”

²⁰ Tumayo si David mula sa lupa, naligo at nagpahid ng langis at nagpalit ng damit, at saka pumasok sa Bahay ni Yawe at sumamba.

Pagbalik niya sa kanyang bahay, nagpahain siya at kumain. ²¹ Tinanong siya ng kanyang mga lingkod: “Ano itong ginagawa ninyo? Nag-ayuno kayo at umiyak nang buhay pa ang bata ngunit ngayong patay na siya, tumindig kayo at kumain.”

²² At sumagot siya: “Nang buhay pa ang bata, nag-ayuno ako at umiyak dahil naisip kong ‘Sino ang nakaaalam? Baka maawa sa akin si Yawe at mabuhay ang bata.’ ²³ Ngunit ngayong patay na siya, bakit pa ako mag-aayuno? Maibabalik ko pa ba siya? Ako ang pupunta sa kanya pero hindi na siya babalik sa akin.”

²⁴ Inaliw ni David si Batseba na kanyang asawa. Nakipagtalik siya rito at nagkaanak si Batseba ng isang lalaki na pinangalanan nitong Solomon. Minahal ito ni Yawe ²⁵ at ipinasabi niya sa prope-

• 15. Nagkasakit at namatay ang batang bunga ng pagmamahalan nina David at Batseba. Nauunawaan ng hari na isa pa itong tanda para maintindihan niya ang bigat ng kanyang kasalanan. Pero hindi mapaghiganti o nagtatanim ng sama ng loob ang

Diyos. Hindi katulad ng ating puso ang kanyang puso. “Hindi siya madaling magalit at walang makadadaig sa kanya sa kabutihang-loob.”

May iba pang bata na ipinanganak ng babaeng ito na asawa na niya ngayon, ang magiging Haring Solomon

tang si Natan na Yedidia ang pangalang itawag sa bata, na ibig sabih'y "Mahal ni Yawe".

²⁶Nakipaglaban naman si Yoab sa Raba ng mga Amonita at nabihag ang siyudad ng hari. ²⁷Nagpadala siya ng mga sugo kay David at sinabi: "Nakipaglaban ako sa Raba at nasakop ko na rin ang lunsod ng tubig. ²⁸Tipunin ninyo ngayon ang nalalabi pang mga tauhan para kubkubin ang siyudad at sakupin ito, kung hindi'y aangkinin ko ito at tatawagin sa aking pangalan." ²⁹Tinipon ni David ang buong hukbo at nagpunta sa Raba, sinalakay niya iyon at sinakop. ³⁰Kinuha niya sa diyos na Milcom ang korona nitong simbigit ng tatlung kilong ginto at may mamahaling mga hiyas na ipinalamuti sa ulo ni David. At marami siyang nasamsam sa siyudad.

³¹Pinalabas niya ang mga taong naroon at pinapagtrabahong may lagari, piko at palakol, at sa paggawa ng tisa. Ganito ang ginawa ni David sa lahat ng siyudad ng mga Amonita. At bumalik na si David at ang buong hukbo sa Jerusalem.

Amnon at Tamar

13 • ¹May magandang kapatid na babae si Absalom na anak na lalaki ni David. Tamar ang pangalan nito. At nagustuhan naman siya ni Amnon na anak din ni David. ²Labis ang pagkabiliw sa kanya ni Amnon hanggang magkasakit siya dahil kay Tamar na kanyang kapatid sapagkat dalaga ito, at parang wala siyang anumang magagawa kay Tamar.

³May kaibigan si Amnon na nagngangalang Yonadab na anak naman ni Simea na kapatid ni David. Napakatuso ni Yonadab, ⁴at sinabi niya: "O, ba't uma-umaga na lang e mukhang kawawa ang anak ng hari? Hindi mo ba maipagtatapat sa akin?" Sumagot si Amnon: "Mahal ko si Tamar na kapatid ni Absalom na kapatid ko." ⁵Kayat sinabi ni Yonadab sa kanya: "Mahiga ka at magkunwaring maysakit. At pag dinalaw ka ng iyong ama, sabihin mo sa kanyang: Pada-

lawin naman ninyo sa akin ang kapatid kong si Tamar para pakanin ako, at ihanda ang pagkain sa harap ko nang makita ko siya at pakanin niya ako."

⁶Nahiga nga si Amnon at nagkunwaring may sakit, at nang dumating ang hari para dalawin siya, sinabi niya: "Padalawin naman ninyo ang aking kapatid na si Tamar para magluto ng espesyal na mamon sa harap ko, at pakanin ako." ⁷At ipinasabi ni David kay Tamar sa palasyo: "Puntahan mo ang kapatid mong si Amnon sa bahay niya, at ipagluto siya ng makakain." ⁸Nagpunta nga si Tamar sa bahay ni Amnon ng kapatid niya na nakahiga noon. Kumuha siya ng harina, minasa ito at ginawang tinapay sa harap niya at saka hinurno. ⁹At pagkatapos, kinuha niya ang sarten at inihain ang tinapay kay Amnon. Ngunit tumanggi itong kumain at sinabi: "Palabasin ang lahat ng narito."

Nang makalabas na ang lahat, ¹⁰sinabi ni Amnon kay Tamar: "Ipasok mo ang pagkain sa kuwarto at pakanin ako." Dinala naman ni Tamar sa kuwarto ni Amnon ng kapatid niya ang tinapay na kanyang niluto. ¹¹Ngunit nang ilapit niya iyon sa kanyang kapatid para kumain, sinunggaban siya ni Amnon at sinabing "Halika, kapatid ko, sumiping ka sa akin." ¹²Sumagot si Tamar: "Huwag, Kuya, huwag mo akong puwersahin. Hindi ito ginagawa sa Israel. Huwag mong gawin ang kahangalang ito. ¹³Paano ko pagtatakpan ang aking kahihyan? Matutulad ka sa mga baliw sa bayan. Kaya utang na loob, kausapin mo ang hari at alam kong hindi niya ako ipagkakait sa iyo." ¹⁴Ngunit ayaw makinig ni Amnon kay Tamar, at dahil mas malakas siya kaysa rito, ginahasa niya ito.

¹⁵At pagkatapos, lubha siyang kinamuhian ni Amnon, pagkamuhing matindi pa kaysa pag-ibig na nadama nito para sa kanya. At sinabi ni Amnon: "Bumangon ka't lumayas!" ¹⁶Ngunit sumagot si Tamar: "Hindi! Sapagkat mas masama ang pagtataboy mong ito sa akin kaysa unang ginawa mo." Ngunit ayaw niyang makinig sa kanya. ¹⁷Tinawag niya ang kanyang personal na utusan at sinabing "Palayasin mo

na siyang pinili ng Diyos para humalili kay David. Mabigat man ang kanyang kasalanan, hindi pa rin pinabayaan ng Diyos si David.

• **13.1** Parang pag-uulit ng kasalanan ni David sa sarili niyang angkan ang krimen ni Amnon at ang kanyang asinasasyon – bagay na lubhang nakasugat sa kanyang damdamin.

Pangkaraniwan lamang ang ganitong mga pang-

yayari kahit saan sa mga unang panahon. Pagsamba at pag-aalay ng mga handog ang itinatakda ng ibang mga relihiyon nang panahong iyon; babahagya lamang silang nangungusap, kung hindi man talagang walang sinasabi tungkol sa pagkamatuwid sa moralidad. Ngunit mula sa simula ng Biblia, matuwid na pag-uugali at katarungan ang hinihingi ng Diyos sa mga tao. Ang mga tao ng Biblia ay hindi laging mas magaling sa mga nasa ibang bayang di nakakakilala sa Diyos, pero mas alam nila kung ano ang kasalanan.

ang babaeng ito at ikandado ang pinto pagkalabas niya.”¹⁸ Kaya pinalabas siya ng utusan at ikinandado ang pinto. Suot ni Tamar ang mahabang damit na may manggas na karaniwang suot ng mga anak na dalaga ng hari.¹⁹ At winarak ni Tamar ang mahabang damit na suot niya at nilagyan ng abo ang kanyang ulo. Ipinatong niya ang kanyang kamay sa kanyang ulo, at umalis na humahagulgol.

²⁰ Sinabi sa kanya ni Absalom: “Tumahimik ka, kapatid, huwag mo itong dibdibin sapagkat kapatid mo siya.” Nanatiling malungkot si Tamar sa bahay ni Absalom na kanyang kapatid.

²¹ Galit na galit si Haring David nang malaman niya ang lahat ng ito, pero hindi niya kinagalitan ang kanyang anak na si Amnon sapagkat mahal niya ito bilang kanyang pangana-ay.²² Wala ni isa mang salitang binitawan si Absalom kay Amnon, masama man o mabuti. Kinamuhian niya si Amnon sa pagkakagahasa nito kay Tamar na kanyang kapatid.

²³ Makalipas ang dalawang taon, nang ipinagdiriwang ni Absalom ang paggugupit sa kanyang mga tupa sa Baal-hazor na malapit sa Efraim, inanyayahan niya ang lahat ng anak na lalaki ng hari.²⁴ At pinuntahan din niya ang hari at sinabing “May mga manggugupit ngayon ang inyong lingkod kayat paunlakan sana ng hari at ng kanyang mga opisyal ang aking paanyaya.”

²⁵ Sinabi naman ng hari kay Absalom: “Hindi na, anak, hindi na kailangang pumunta pa kaming lahat, at mabibigatan ka lamang.” Pinilit pa rin siya ni Absalom ngunit ayaw niyang pumunta at binasbasan na lamang niya ito.²⁶ Sinabi ni Absalom: “Kung hindi kayo pupunta, pasamahin na lang ninyo sa amin ang kapatid kong si Amnon.” Sumagot ang hari: “Ba’t kailangan niyang sumama sa iyo?”²⁷ Ngunit nagpilit si Absalom hanggang pasamahin sa kanya si Amnon at ang lahat ng anak na lalaki ng hari.

Malaking salu-salo ang inihanda ni Absalom, angkop sa isang hari.²⁸ Inutusan niya sa kanyang mga tauhan: “Bantayan ninyo kapag masaya na si Amnon sa alak at pag sinabi kong tagain ninyo si Amnon, patayin na ninyo siya. Huwag kayong matakot sapagkat ako ang nag-uutos. Lakasan ninyo ang loob at magpakatapang!”²⁹ Ginawa nga ng mga tauhan ni Absalom kay Amnon ang kanyang iniutos. At mabilis na tumindig ang lahat ng anak ng hari, nagsisakay sa kanilang mga asno at nagsitakas.

³⁰ Nasa daan pa sila nang umabot kay David ang balitang pinatay ni Absalom ang lahat ng anak na lalaki ng hari, at walang naiwang buhay.

³¹ Tumindig ang hari, winarak ang kanyang damit at nahiga sa lupa. Tumayo naman sa tabi niya ang lahat niyang lingkod na warak din ang damit.³² Ngunit sinabi ni Yonadab na anak ni Simeang kapatid ni David: “Di dapat isipin ng aking panginoon na pinatay nilang lahat ang mga anak na lalaki ng hari. Si Amnon lamang ang patay sapagkat ito ang ipinasya ni Absalom mula nang gahasain ni Amnon si Tamar na kanyang kapatid.³³ Kayat huwag dibdibin ng aking panginoong hari ang balitang patay nang lahat ang mga anak na lalaki ng hari dahil si Amnon lamang ang patay.”³⁴ Samantala, tumakas naman si Absalom.

At may natanaw na maraming taong nasa daang papuntang Horonaim na palusong mula sa libis ng bundok ang kabataang tanod. Agad siyang pumunta sa hari at sinabi ito sa kanya.³⁵ Sinabi naman ni Yonadab sa hari: “Tingnan ninyo, di ba’t totoo ang sinabi ko sa inyo? Narito na ang inyong mga anak na lalaki.”³⁶ Pagkasabi niya nito, nagsidating na umiiyak nang malakas ang mga anak ng hari, at lubhang nagsitangis pati ang hari at lahat niyang lingkod.

³⁷⁻³⁸ Samantala, tumakas naman si Absalom at nagpunta kay Talmai na anak ni Ammihur at hari ng Gesur, at tatlong taon siyang nanatili roon. Ipinagluksa ni Haring David ang kanyang anak sa buong panahong ito.³⁹ At nang lumipas na ang kanyang pamimighati sa kamatayan ni Amnon, naglubag naman ang galit niya kay Absalom.

14 ¹ Alam ni Yoab na anak ni Sarvia na iniisip ng hari si Absalom. ² Kaya nagpadala siya ng sugo sa Tekoa upang sunduin doon ang isang matalinong babae at sinabi niyang “Magkunwari kang nagluluksa. Magsuot ka ng panluksa at huwag magpahid ng langis para magmukha kang babaeng matagal nang nagluluksa sa yumao. ³ At magpunta ka sa hari at ganito ang sabihin.” At itinuro ni Yoab sa babae ang sasabihin.

⁴ Pagharap sa hari ng babaeng taga-Tekoa, yumuko siyang sayad sa lupa ang mukha bilang pagpupugay at sinabi: “Tulungan ninyo ako, mahal na Hari!” ⁵ Tinanong siya ng hari: “Ano ang nangyari?” Sumagot siya: “Biyuda na nga ako at patay na ang aking asawa. ⁶ May dalawang anak na lalaki ang inyong lingkod. Nag-away silang dalawa sa bukid at walang umawat sa kanila, binugbog ng isa ang ikalawa at napatay. ⁷ At ngayo’y laban sa inyong lingkod ang buong angkan at sinasabing: Isuko mo ang pumatay sa kanyang kapatid at papatayin din namin siya bilang paghihiganti sa pagpatay niya

sa kanyang kapatid. Kung magkakagayo'y mawawala ang tagapagmana at papatayin nila ang ningas ng bagang natitira sa akin, at walang maiiwan sa aking asawa, pangalan man o lahi, sa balat ng lupa."

⁸ Sinabi ng hari sa babae: "Umuwi ka na at magpapalabas ako ng utos para sa iyo." ⁹ Ngunit sinabi ng babaeng taga-Tekoa sa hari: "Sa akin at sa sambahayan ng aking ama ninyo ibagsak ang sisi, aking panginoong hari, at walang dapat panagutan ang hari at ang kanyang trono." ¹⁰ Sinabi ng hari: "Iharap mo sa akin ang sinumang magsasabi sa iyo ng anumang, at hindi ka na niya gagambalain pa." ¹¹ At sinabi ng babae: "Kung gayo'y isumpa sana ng hari sa ngalan ni Yaweng inyong Diyos na hindi na daragdagan pa ng tagapaghiganti ng dugo ang kasamaang-palad kong ito sa pagpatay sa aking anak." Sumagot ang hari: "Isinusumpa ko sa ngalan ni Yawe, hindi malalaglag sa lupa isa mang hibla ng buhok ng iyong anak!"

¹² At sinabi ng babae: "Pahintulutan ninyong magsalita pa ang inyong lingkod sa aking panginoong hari." Sinabi sa kanya ng hari: "Magsalita ka." ¹³ Nagpatuloy ang babae: "Bakit kayo nagbabalak ng ganito laban sa bayan ng Diyos? Nang ipasya ito ng hari, hinatulan na rin ng hari ang kanyang sarili pagkat hindi niya ibinalik ang kanyang ipinatapon." ¹⁴ Mamamatay tayong lahat at tulad ng tubig na tumapon sa lupa at hindi na matitipon pa, kayat hindi rin pinabalik ng Diyos ang kaluluwa. Gumawa sana ng paraan ang hari para pabalikin ang kanyang anak na ipinatapon. ¹⁵ At ngayon, kung naparito ako para sabihin ito sa aking panginoong hari, ito'y dahil tinakot ako ng bayan kayat naisip kong kakausapin ko ang hari. At baka sakaling gawin niya ang hinihiling ng kanyang lingkod." ¹⁶ Sapagkat kung sumang-ayon ang haring sagipin ang kanyang lingkod sa mga kamay ng taong nagtatangkang mag-alis sa akin at sa aking anak sa pamanang kaloob sa amin ng Diyos, ¹⁷ maghatid nawa ng kapanatagan ang pasya ng panginoon kong hari. Sapagkat gaya ng anghel ng Diyos ang aking panginoong hari sa pag-unawa ng mabuti at masama. Sumainyo nawa si Yaweng inyong Diyos."

¹⁸ At sinabi ng hari sa babae: "Huwag mong ilihim sa akin ang bagay na itatanong ko sa iyo." Sumagot ang babae: "Magsalita ang aking panginoong hari." ¹⁹ Itinanong ng hari: "May kinalaman ba si Yoab sa lahat ng ito?" Sumagot ang babae: "Buhay ang aking panginoong hari, at walang makalilihis sa kanan o sa kaliwa mula sa lahat ng sinabi ninyo. Ang inyong lingkod

ngang si Yoab ang nag-utos sa akin at nagturo ng lahat ng sasabihin ng inyong lingkod." ²⁰ Ginawa ito ni Yoab para ikubli ang tunay na pangyayari. Ngunit kasintalino ng anghel ng Diyos ang aking panginoon, at alam niyang lahat ang nangyayari sa lupain."

²¹ At sinabi ng hari kay Yoab: "Sige, gagawin ko ang sinabi mo. Humayo ka at ibalik ang binatang si Absalom." ²² Nagpatirapa si Yoab sa lupa bilang pagpupugay, pinagpala ang hari at sinabing "Nalaman ko ngayon ang inyong kagandahang-loob sa akin, panginoon kong hari, sapagkat pinagbigyan ninyo ang aking kahilingan." ²³ At nagpunta si Yoab sa Gesur at ibinalik si Absalom sa Jerusalem. ²⁴ Sinabi naman ng hari: "Pauwiin siya sa kanyang bahay, hindi siya dapat humarap sa akin." Kayat umuwi si Absalom sa sariling bahay at hindi nakaharap ang hari.

²⁵ Walang kasingguwapo si Absalom sa buong Israel at labis siyang hinahangaan, walang kapintasan mula ulo hanggang paa. ²⁶ Ginugupit niya taun-taon ang kanyang buhok kapag nagiging mabigat na ito para sa kanya. At kapag ginugupit niya ang kanyang buhok, tinitimbang niya iyon at umaabot ito ng mga dalawang kilo. ²⁷ Nagkaroon si Absalom ng tatlong anak na lalaki at isang anak na babae na nagngangalang Tamar na isang napakagandang dalaga.

²⁸ Dalawang taon si Absalom sa Jerusalem ngunit hindi siya pinakiharapan ng hari. ²⁹ Ipinatawag ni Absalom si Yoab upang iharap siya sa hari ngunit ayaw nitong magpakita sa kanya. Muli pa niya itong ipinatawag pero ayaw niyang pumunta. ³⁰ Kaya sinabi ni Absalom sa kanyang mga tauhan: "Tingnan ninyo, katabi ng sa akin ang bukid ni Yoab na may tanim na sebada. Sige, sunugin ninyo iyon." Sinunog ng mga tauhan ni Absalom ang bukid. Dumating namang malungkot ang mga tauhan ni Yoab para sabihin sa kanilang amo na sinunog ng mga tauhan ni Absalom ang kanyang bukid.

³¹ Pinuntahan ni Yoab si Absalom sa bahay nito at tinanong: "Bakit sinunog ng iyong mga tauhan ang aking bukid?" ³² Sumagot si Absalom: "Ipinatawag kita para ipasabi sa haring 'Ba't pa ako bumalik mula sa Gesur? Mabuti pa sanang nanatili na lamang ako roon.' Gusto ko ngayong makita ang hari. At kung may kasalanan ako, e di patayin niya ako!"

³³ Pinuntahan ni Yoab ang hari at sinabi ito sa kanya. Kaya ipinatawag ng hari si Absalom. Dumating si Absalom at yumukong sayad sa lupa ang mukha sa harap ng hari. At hinagkan naman ng hari si Absalom.

15 ¹Pagkatapos nito, kumuha si Absalom ng karwahe at mga kabayo, at limampung tauhang patakibong mangunguna sa kanya. ²Nakaugalian na ni Absalom ang bumanon nang maaga at tumayo sa tabi ng daang patungo sa pinto ng lunsod. Tuwing may daraan na maghaharap ng usapin sa hukuman ng hari, tinatanong ito ni Absalom: “Tagasaan kang lunsod?” Kung sabihin nitong “Mula sa isang tribu ng Israel ang inyong lingkod,” ³sasabihin ni Absalom, “Tingnan mo, mabuti at makatarungan ang ipinaghahabol mo pero walang didinig sa iyo mula sa hari.”

⁴Sasabihin pa ni Absalom: “Kung naging hukom nga lamang sana ako sa lupaing ito! Tiyak na makalalapit sa akin ang sinumang may karaingan o usapin at igagawad ko sa kanya ang katarungan.” ⁵Tuwing may lalapit sa kanya para yumuko sa harap niya, iunat niya ang kanyang mga kamay para pahawakan iyon at pahalikan.

⁶Ganito ang ginawa ni Absalom sa lahat ng Israelitang lumalapit sa hukuman ng hari, at napalapit siya sa puso ng mga taga-Israel.

⁷Makaraan ang apat na taon, sinabi ni Absalom sa hari: “Pahintulutan ninyo akong pumunta sa Hebron para matupad ko ang aking panata kay Yawe. ⁸Sapagkat nang nasa Gesur ng Aram pa ako, ipinanata ng inyong lingkod na kung ibabalik ako ni Yawe sa Jerusalem, sasamba ako kay Yawe sa Hebron.” ⁹Sinabi sa kanya ng hari: “Humayo kang mapayapa,” at nagpunta nga siya sa Hebron.

Nagrebeldeng si Absalom sa kanyang ama

• ¹⁰Ngunit lihim na nagpadala si Absalom ng mga sugo sa lahat ng tribu ng

Israel na may ganitong mensahe: “Pag narinig ninyo ang tunog ng trumpeta, isigaw ninyong ‘Si Absalom ang hari sa Hebron!’.”

¹¹Umalis si Absalom sa Jerusalem kasama ang dalawandaang lalaking inanayahan niya. Ngunit wala silang kamalay-malay sa kanyang pakana. ¹²Habang nag-aalay ng handog si Absalom, ipinatawag niya mula sa lunsod ng Gilo si Ahitofel na Gilonitang tagapayo ni David. Lumakas nga ang pakikipagsabwatan at dumami nang dumami ang mga kabig ni Absalom.

¹³Isang sugo ang dumating kay David at nagsabing nasa panig na ni Absalom ang mga Israelita. ¹⁴Sinabi ni David sa lahat ng opisyal na kasama niya sa Jerusalem: “Tayo na, tatakas tayo sapagkat wala tayong ligtas kay Absalom. Dali! kung hindi’y maaabutan niya tayo kaagad at maghahatid sa atin ng kapahamakan at ilalagay sa tabak ang lunsod.” ¹⁵Sumagot ang kanyang mga opisyal: “Kasama ninyo ang inyong mga lingkod sa anumang pasya ng panginoong hari.”

¹⁶Lumakad ang hari at ang buo niyang sambahayan ngunit iniwan ang sampung asawang-alipin para mangalaga sa palasyo. ¹⁷Umalis nga ang hari kasama ang buong bayan. Tumigil sila sa may pinakahuling bahay sa lunsod ¹⁸at dumaan sa tabi niya ang lahat niyang tauhan kasama ang

• **15.10** Gusto ng Diyos na magkaroon ang mga Israelita sa mga dantaon bago dumating si Kristo ng paglalarawan sa kanya sa katauhan ni David na unang hari nila. Ang maliligaya’t maluwalhating araw ng batang pinuno na mahal ng lahat ay nasundan ng malulungkot na araw ng matandang hari. Sa mga taong iyon marahil mas malinaw na nakikita ang pagkakahawig ni Haring David kay Kristo.

Hindi na hihiwalay ang tabak sa iyong sambahayan. Inihayag ni Natan ang bungang ito ng kanyang pakikiapid. Ngunit tanging ang mapagkumbabang katapatan lamang ni David ang lumilitaw sa pagsubok. At tinatanggap niya nang walang anumang reklamo ang kalooban ni Yawe.

Nagugulat tayo kung paano nasikmura ni David ang pagmumura ni Semei. Gaano pa kaya sa mga tao nang panahong iyon na walang nauunawaan kundi paghihiganti. Alam ni David na hindi siya kailanman pababa-

yaan ng Diyos. Ang kasalukuyan niyang kasawiampalad ay parang isang paanyaya ni Yawe na magtiwala pa nang higit. Ayaw niyang magtanggol sa sarili o maghiganti para maakit niya ang awa ni Yawe.

Sa mga kabanata 15-17, ang nangyari kay David ay pinakapagpapauna, ang larawan ng Mesiyas sa kanyang pagpapakasakit at muling pagkabuhay hanggang sa mga detalye mismo:

15:12, isang traydor sa sanggunian ni David... ang nagbigti, 17:23.

15:23, ang iyakan, ang Ilog Kidron.

15:30, ang Bundok ng mga Olibo.

15:32, ang maliit na grupo ng mga tapat na nasa tuktok ng bundok.

16:9, gusto ng heneral na ipagtanggol sa tabak ang kanyang hari; pinagbawalan siya ni David.

16:13, ang mga insulto, ang maikling pagtakas na nagtatapos sa pagkamatay ng rebeldeng, 18:15.

lahat ng Kereteo, Peleteo at ang animna-raang lalaking Giteo na sumama sa kanya mula sa Gat, at nagpauna sila sa kanya.

¹⁹Sinabi ng hari sa kanilang pinunong si Ittai na Giteo: “Ba’t sumama ka pa sa amin? Bumalik ka na at manatiling kasama ng hari sapagkat dayuhan ka at ipinatapon mula sa iyong lupain.” ²⁰Kararating mo pa lamang kahapon at ngayo’y pagagalain pa kitang kasama namin sa pag-alis ko. Bumalik ka na at isama ang iyong mga kapatid, at sumaiyo nawa ang pag-ibig at katapatan ni Yawe.” ²¹Sumagot si Ittai sa hari: “Isinusumpa ko kay Yawe at sa inyo na saan-man naroon ang aking panginoong hari, maging sa buhay man o kamatayan, naroon din ang inyong lingkod.”

²²At sinabi ni David kay Ittai: “Sige, tayo na.” At nagpatuloy si Ittai na Giteo at lahat niyang tauhan at lahat ng batang kasama niya. ²³Malakas namang nanangis ang buong bayan sa pagdaan ng mga tao. Tumawid ang hari sa Batis Kidron at nagpatuloy ang lahat ng tao patungo sa disyerto.

²⁴Heto na ang paring si Sadok, kasama ang lahat ng Levitang maydala sa Kaban ng Pakikipagtipan ng Diyos. Ibinaba nila ang Kaban ng Diyos at umahon naman si Abiatar hanggang makalabas na lahat ang mga tao mula sa lunsod. ²⁵At sinabi ng hari kay Sadok: “Ibalik sa lunsod ang Kaban ng Diyos. Kung kasiya-siya ako sa paningin ni Yawe, pabalikin niya ako at ipakikitang muli ang Kaban at ang kanyang tirahan.” ²⁶Ngunit kung sasabihin niyang hindi ako kalugud-lugod sa kanya, narito ako at gawin niya sa akin ang mabuti sa palagay niya.”

²⁷Sinabi rin ng hari sa paring si Sadok: “Sige, bumalik kang mapayapa sa lunsod at isama ninyo ang iyong anak na lalaking si Ahimaaz, at si Abiatar at si Yonatang anak niya. ²⁸Maghihintay ako sa may kublihan sa disyerto hanggang padalhan ninyo ako ng balita.”

²⁹Ibinalik nga nina Sadok at Abiatar sa Jerusalem ang Kaban ng Diyos, at nanatili sila roon.

³⁰Umakyat namang nananangis si David sa Bundok ng Olibo. May takip ang ulo at nakayapak, at may takip din sa ulo ang lahat ng kasama niyang nananangis habang umaahon.

Paghiya kay David

³¹Nang maibalita kay David na kabilang si Ahitofel sa mga kasabwat ni Absalom, sinabi niya: “O Yawe, gawin mo nawang kahangalan ang payo ni Ahitofel.”

³²Pagsapit ni David sa tuktok na pinagsasambahan sa Diyos, sinalubong siya ni Husai na Arkita na warak ang damit at may alikabok sa ulo. ³³Sinabi ni David sa kanya: “Magiging pagbigat ka sa akin kung sasama ka. ³⁴Mas matutulongan mo akong biguin ang payo ni Ahitofel kung babalik ka sa lunsod at sasabihin kay Absalom na ‘Magiging lingkod ninyo ako, O mahal na Hari! Naging lingkod ako ng inyong ama at magiging lingkod naman ninyo ako ngayon.’” ³⁵Makakasama mo roon ang mga paring sina Sadok at Abiatar. Lulat mo sa kanila anumang mabalitaan mo sa bahay ng hari. ³⁶Parehong naroon ang kanilang mga anak, si Ahimaaz na anak ni Sadok at si Yonatang anak ni Abiatar, at ipasabi mo sa akin sa pamamagitan nila ang anumang marinig mo.”

³⁷At dumating sa lunsod si Husai na kaibigan ni David kasabay ng pagpasok ni Absalom sa Jerusalem.

16 ¹Kalalampas pa lamang ni David sa tuktok nang salubungin siya ni Zibang lingkod ni Mefibaal, na may akay na isang pares na asnong may dalang dalawandaang tinapay, sandaang buwig na pasas, sandaang prutas ng tag-init at isang sisidlang puno ng alak. ²Tinanong ng hari si Ziba: “Ba’t dala mo ang mga ito?” Sumagot si Ziba: “Ang mga asno’y sasakyan ng mga kaanak ng hari. Ang mga tinapay at prutas ay pagkain ng mga tauhan, at ang alak ay para may mainom ang mga pagod sa disyerto.”

³At sinabi sa kanya ng hari: “Nasaan ang anak ng iyong amo?” Sumagot si Ziba: “Nasa Jerusalem sapagkat sinabi niyang ‘Ibabalik ngayon sa akin ng sambahayan ng Israel ang kaharian ng aking ama!’” ⁴Sinabi sa kanya ng hari: “Iyo na ngayon ang lahat ng ari-arian ni Mefibaal.” At sinabi ni Ziba: “Lumuluhod ako sa aking panginoong hari, at maging kasiya-siya nawa ako sa inyong paningin.”

⁵ Dumating si Haring David sa Bahurim, at isang lalaki mula sa angkan ni Saul na nagngangalang Simei na anak ni Gera ang lumabas na nagmumura. ⁶ Binato niya si David at ang lahat ng opisyal ng hari, bagamat napapagitnaan si David ng mga tao ng mga mandirigma.

⁷ Sinabi ni Simei sa kanyang pagmumura: "Lumayas ka! Layas! Taong uhaw-sa-dugo at walang silbi!" ⁸ Siningil sa iyo ngayon ni Yawe ang lahat ng dugo ng angkan ni Saul. Ikaw ang naghari sa lugar niya kaya ibibigay rin ni Yawe ang kaharian sa mga kamay ni Absalom na iyong anak. Narito na ang pagbagsak mo sa-pagkat uhaw ka sa dugo."

⁹ Sinabi naman sa hari ni Abisai na anak ni Sarvia: "Bakit minumura ng patay na asong ito ang aking panginoong hari? Patawirin lamang ninyo ako't pupugutan ko siya ng ulo."

¹⁰ Ngunit sinabi ng hari: "H'wag ninyo 'kong pakialaman, mga anak ni Sarvia. Kung nagmumura siya dahil sinabihan siya ni Yaweng sumpain si David, sino ang makapagpapanagot sa kanya?" ¹¹ At sinabi ni David kay Abisai at sa lahat niyang opisyal: "Tingnan ninyo, kung ang aking anak na sarili ko nang laman ay naghahangad na patayin ako, ano pa ang Benjaminitang ito! Pabayaang ninyo siya at bayaang sumpain niya ako pagkat iyon ang sabi sa kanya ni Yawe. ¹² Baka sakaling makita ni Yawe ang aking pighati at suklian ng kabutihan ang panunumpa niya sa araw na ito."

¹³ Nagpatuloy sa daan si David at ang kanyang mga tauhan samantalang patuloy rin siyang sinusundan ng mura ni Simei na naghahagis ng bato at alikabok sa kanya mula sa kabilang libis ng burol. ¹⁴ Dumating sa may Jordan ang hari at ang lahat ng kasama niya, pagod na pagod, at doon siya nakabawi ng lakas.

¹⁵ Pumasok naman sa Jerusalem si Absalom at ang lahat ng Israelita kasama si Ahitofel.

¹⁶ Nilapitan si Absalom ni Husai na Arkitang

kaibigan ni David, at sumigaw: "Mabuhay ang Hari! Mabuhay!" ¹⁷ Sinabi ni Absalom kay Husai: "Ganito ba ang pagmamahal mo sa iyong kaibigan? Ba't di ka umalis kasama ng kaibigan mo?" ¹⁸ Sinabi ni Husai kay Absalom: "Hindi. Ako'y para sa pinili ni Yawe at ng bayang ito at ng lahat ng Israelita, at sa kanya ako mananatili. ¹⁹ Sino ngayon ang aking paglilingkuran? Hindi ba't dapat ko lang paglilingkuran ang kanyang anak gaya ng paglilingkod ko sa iyong ama? Kaya maglilingkod ako sa iyo."

²⁰ Sinabi ni Absalom kay Ahitofel: "Magpulong kayo tungkol sa dapat nating gawin."

²¹ Sinabi ni Ahitofel kay Absalom: "Sumiping ka sa mga asawang-alipin ng iyong ama na iniwan niya para mag-alaga sa palasyo. Kapag nabali-taan ng buong Israel na naging kasuklam-suklam ka na sa iyong ama, lalakas ang loob ng lahat mong tagasunod."

²² Kaya ipinagtayo nila ng tolda si Absalom sa terasa at sumiping siya sa mga asawang-alipin ng kanyang ama, na lantarang nakikita ng buong Israel. ²³ Nang panahong iyon, ipinalalagay na parang pagsangguni na rin sa salita ng Diyos ang payo ni Ahitofel. At ganito ang palagay nina David at Absalom sa lahat ng payo ni Ahitofel.

17 ¹ Sinabi ni Ahitofel kay Absalom: "Papi-liin mo ako ng labindalawang libong tauhan para habulin si David ngayong gabi. ² Sasalakayin ko siya habang pagod siya't nanghihina. Bibiglain ko siya at tatakas ang lahat ng kasama niya kayat ang hari lamang ang papatayin ko, ³ at maibabalik ko sa iyo ang buong bayan gaya ng pag-uwi ng nobya sa kanyang asawa. Ang kamatayan lamang naman ng isang tao ang tanging hangad mo kayat hindi maaano ang bayan." ⁴ Nakalugod ang ideang ito kay Absalom at sa matatanda ng Israel. ⁵ Ngunit sinabi ni Absalom: "Ipatawag din si Husai na Arkita para marinig natin kung ano ang masasabi niya."

⁶ Pagharap ni Husai kay Absalom, tinanong siya nito: "Ito ang payo ni Ahitofel. Gagawin ba namin ang kanyang sinabi? Kung hindi, sabihin mo ang iyong palagay?" ⁷ Sinabi ni Husai kay Absalom: "Sa pagkakataong ito, hindi maganda ang payo ni Ahitofel. ⁸ Alam mong magigiting na mandirigma ang iyong ama at ang kanyang mga tauhan, at simbangis ng inahing osong inagawan ng mga anak sa gubat. Sanay na sa giyera ang iyong ama kayat hindi siya sasama sa kanyang mga tauhan sa magdamag. ⁹ Sa mga sandaling ito, tiyak na nagtatago siya sa isang kuweba o sa iba pang lugar. Kahit na ilan

lamang sa ating mga tauhan ang mabuwal sa unang pagsalakay, sasabihin ng sinumang makakabalita nito na napuksa ang mga tagasunod ni Absalom. ¹⁰Kayat maging ang pinakamagiging na may pusong-leon ay lubos na panghihinaan ng loob sapagkat alam ng buong Israel kung gaano kagiting ang iyong ama pati ang mga kasama niya. ¹¹Kaya ipinapayo kong tipunin mo sa iyo ang buong Israel mula Dan hanggang Berseba, na gaya ng buhangin sa aplaya sa dami, ikaw mismo ang manguna sa labanan. ¹²At lulusubin natin siya saanman siya naroon at daragsa tayo sa kanya gaya ng pagpatak ng hamog sa lupa. At wala tayong ititirang buhay, maging siya man o sinuman sa mga lalaking kasama niya. ¹³Kung uulong siya sa isang siyudad, magdadala ng lubid ang buong Israel sa siyudad na iyon at hahatakin natin iyon sa talampas hanggang wala nang malabi rito isa mang bato.”

¹⁴Sinabi ni Absalom at ng lahat ng Israelita: “Mas mabuti ang payo ng Arkitang si Husai kaysa payo ni Ahitofel.” Dahil ipinasya na ni Yaweng biguin ang magaling na payo ni Ahitofel upang maghatid ng kapahamakan kay Absalom.

¹⁵At sinabi naman ni Husai sa mga paring sina Sadok at Abiatar: “Ganito ang ipinayo ni Ahitofel kay Absalom at sa mga matatanda ng Israel pero ito naman ang ipinayo ko. ¹⁶Kayat pasabihan ninyo agad si David na huwag magpalipas ng gabi sa taguan sa disyerto kundi tumawid sa kabilang ibayo, kung hindi’y malilipol ang hari at lahat ng kasama niya!”

¹⁷Samantala, nasa may bukal naman ng Rogel sina Yonatan at Ahimaaz. Isang aliping babae ang nagpunta roon para sabihin ito sa kanila upang maihatid naman nila ito kay Haring David, sapagkat hindi sila puwedeng makita sa lunsod. ¹⁸Ngunit nakita sila ng isang binata at sinabi ito kay Absalom. Agad na umalis ang dalawa at nagtuloy sa bahay ng isang lalaki sa Bahurim. May balon sa bakuran at lumusong sila roon. ¹⁹Kumuha naman ng kumot ang maybahay at tinakpan ang bunganga ng balon at saka kinalatan ng mga butil para hindi mahalata.

²⁰Pagdating ng mga tauhan ni Absalom sa bahay ng babae, itinanong nila: “Nasaan sina Ahimaaz at Yonatan?” Sumagot sa kanila ang babae: “Tumawid sila sa ipunan ng tubig.” Hinanap nila sila pero hindi nakita kaya nagbalik ang mga ito sa Jerusalem. ²¹Pagkaalis ng mga tauhan ni Absalom, umahon ang dalawa mula sa balon at nagpunta kay Haring David at sinabi:

“Tumawid kayo agad sa ilog sapagkat laban sa inyo ang ipinayo ni Ahitofel.”

²²At lumakad nga si David at lahat ng kasama niya, at tumawid sa Jordan. Nang magbukanliwayway, nakatawid na ang lahat sa Ilog Jordan.

²³Nang makita ni Ahitofel na hindi nasunod ang kanyang payo, inihanda niya ang kanyang asno at sumakay pauwi sa kanyang tahanan sa kanyang lunsod. Matapos tagubilinan ang kanyang sambahayan, nagbigti siya at namatay. Inilibing siya sa libingan ng kanyang ama.

²⁴Nasa Mahanaim na si David nang tumawid sa Jordan si Absalom kasama ang lahat ng Israelita. ²⁵Si Amasa ang pinamuno ni Absalom sa hukbo bilang kahalili ni Yoab. Si Amasa ang anak ng isang lalaking tinatawag na Itra, ang Ismaelitung pinakasalan ni Abigail na anak ni Isai at kapatid ni Sarviang ina ni Yoab. ²⁶Nagkampo ang mga Israelita at si Absalom sa lupain ng Galaad.

²⁷Pagdating ni David sa Mahanaim, si Sobing anak na lalaki ni Nahas na taga-Raba ng mga Amonita at si Makir na anak na lalaki ni Ammiel ng Lodebar at si Barzilai na Galaaditung taga-Rogelim ²⁸ay nagdala ng mga higaa’t kumot, mga palanggana’t palayok, at ng trigo, sebada, harina, sinangag na butil, balatong at munggo, ²⁹pulot-pukyutan at kinortang gatas, tupa at kesong gatas ng baka. Inihain nila ang mga ito kay David at sa mga kasama niya sapagkat naisip nilang “Gutom na’t pagod pa at uhaw ang mga tao galing sa disyerto.”

18 ¹Inihanay ni David ang mga kasama niya at naglagay ng mga pinuno ng tigsasanlibo at tigsasandaan. ²Pinalakad niya ang hukbo – nasa pamumuno ni Yoab ang ikatlong bahagi, at nasa ilalim naman ni Abisai na anak ni Sarvia at kapatid ni Yoab ang isang ikatlo, at kay Ittai na taga-Gat ang isa pang ikatlong bahagi. At sinabi ng hari sa hukbo: “Sasama ako sa inyo.” ³Ngunit sumagot ang mga tao: “Hindi kayo dapat sumama. Bale-wala sa kanila kung tumakas man kami o kalahati sa amin ang mamatay. Ngunit katumbas kayo ng sampung libo sa amin at mas makabubuti ngayon kung matutulungan ninyo kami mula sa lunsod.” ⁴At sinabi ng hari sa kanila: “Gagawin ko ang mabuti sa palagay ninyo.” Tumindig ang hari sa tabi ng pintuan, at daan-daan at libu-libong lumabas ang hukbo. ⁵Inutusan ng hari sina Yoab, Abisai at Ittai: “Huwag ninyong saktan ang binatang si Absalom alang-alang sa akin.” Narinig ng buong hukbo ang utos na ito ng hari sa lahat ng pinuno tungkol kay Absalom.

Pagkalupig at pagkamatay ni Absalom

⁶ Sumugod ang hukbo ni David sa lupain laban sa Israel. Naganap ang labanan sa kagubatan ng Efraim ⁷ at doon nalupig ng mga tauhan ni David ang mga Israelita. Marami ang namatay nang araw na iyon – dalawampung libong katao.

⁸ Lumaganap ang labanan sa buong lupain at nang araw na iyon, mas maraming tao ang nilamon ng kagubatan kaysa pamamagitan ng tabak.

⁹ Samantala, nangangabayo si Absalom nang masalubong siya ng mga tauhan ni David. Nang dumaan ang mola sa ilalim ng makapal na mga sanga ng isang malaking puno ng ensina, nasabit ang ulo ni Absalom sa puno at naiwang nakabitin sa pagitan ng langit at lupa. At nagpatuloy naman ang molang kanyang sinasakyan. ¹⁰ May nakakita nito at sinabi kay Yoab: “Nakita ko si Absalom na nakabitin sa puno ng ensina.”

¹¹ Sinabi ni Yoab sa lalaking nagbalita sa kanya: “Ano? Nakita na pala siya pero bakit hindi mo pa siya pinatay kaagad? Bibigyan pa sana kita ng sampung pirasong pilak at isang sinturon.” ¹² Ngunit sinabi ng lalaki kay Yoab: “Bilangin man sa palad ko ang sanlibong pirasong pilak, hindi ko mapagbubuhatan ng kamay ang anak ng hari sapagkat narinig namin ang iniutos niya sa iyo pati kina Abisai at Ittai na h’wag ninyong gagalawin ang binatang si Absalom alang-alang sa kanya. ¹³ Kung gumawa ako ng masama, malalaman din ito ng hari, at tiyak na hindi ninyo ako ipagtatanggol.” ¹⁴ Sumagot si Yoab: “Hindi kita pag-aaksayahan ng panahon.” At kumuha siya ng tatlong sibat at itinarak ang mga ito sa puso ni Absalom na buhay pang nakabitin sa puno ng ensina. ¹⁵ At pinaligiran si Absalom ng sampung taga-

pagdala ng sandata ni Yoab; sinaksak nila si Absalom at pinatay.

¹⁶ Pinahipan ni Yoab ang trumpeta at itinigil ng hukbo ang paghabol sa mga Israelita sapagkat pinatigil na sila ni Yoab. ¹⁷ Kinuha nila si Absalom at itinapon sa isang malaking hukay sa gubat at tinabunan ng malalaking bato.

Samantala, tumakas naman ang lahat ng Israelita patungo sa kanya-kanyang tahanan.

¹⁸ Nang nabubuhay pa si Absalom, nagpatayo siya ng sariling monumento sa Lambak ng Hari at sinabi niyang “Wala akong anak na lalaki na magpapaalaala sa aking pangalan.” Tinawag niya sa sariling pangalan ang bantayog, at hanggang sa panahong ito, tinatawag iyong Monumento ni Absalom.

¹⁹ Sinabi naman ni Ahimaaz na anak ni Sadok: “Patakbo akong aalis ngayon para ibalita sa hari na iniligtas na siya ni Yawe sa kamay ng kanyang mga kaaway.” ²⁰ Ngunit sinabi ni Yoab sa kanya: “Hindi ka maghahatid ngayon ng magandang balita; sa ibang araw na lang. Sapagkat walang magandang balita ngayon dahil patay ang anak ng hari.” ²¹ Isang taga-Kus ang sinabihan ni Yoab: “Ikaw ang pumunta sa hari at ibalita sa kanya ang iyong nakita.” Yumuko ang Kusita sa harap ni Yoab at tumakbo.

²² Ngunit muling sinabi kay Yoab ni Ahimaaz na anak ni Sadok: “Anuman ang mangyari, pahintulutan mo akong tumakbong kasunod ng Kusita.” Nagtanong si Yoab: “Bakit kailangan mo pang sumunod, anak? Alam mo namang wala kang mapapala sa balitang ito.” ²³ Iginiit ni Ahimaaz: “Hindi bale, pahintulutan mo lamang ako.” Sumagot si Yoab: “Sige, sumugod ka!” Tinakbo ni Ahimaaz ang kahabaan ng kapatagan, at naunahan pa niya ang Kusita.

²⁴ Nakaupo si David sa pagitan ng dalawang pintuan. Pumunta naman ang bantay sa itaas ng pintuan ng moog, at may natanaw itong lalaking nag-iisang tumatakbo at palapit.

Ibinalita kay David ang pagkamatay ni Absalom

²⁵ Tinawag ng tanod ang hari at iniulat

• **18.6** Mahirap paiksiin ang buhay at napakagan-dang salaysay na ito.

Walang kaduda-duda na ipinaaalaala sa atin ng eksena ang talinhaga ng Waldas na Anak. Kahit na umalis ang anak sa bahay ng kanyang ama at nagdala sa kanya ng maraming pinsala, hindi pa rin nawalan ng

pag-asa ang ama. At dahil sa labis niyang pagmamahal kaya nasa may pintuan siya ng siyudad sa paghihintay ng balita, gaya ng Ama sa talinhaga na siyang unang nakakita sa kanyang anak na bumabalik.

Tama si Yoab mula sa pananaw ng pulitika, pero mas malapit si David sa paraan ng pagtingin ng Diyos.

ito. Sinabi ng hari: “Kung nag-iisa siya, tiyak na magandang balita ang kanyang dala.” Nang malapit na ang lalaki, ²⁶ natanaw ng tanod ang isa pang lalaking tumatakbo. Tinawag niya ang bantay-pinto at sinabing “Tingnan mo, may isa pang lalaking nag-iisang tumatakbo!” Sinabi ng hari: “May dala rin siyang magandang balita.” ²⁷ Sinabi naman ng tanod: “Sa tingin ko’y parang si Ahimaaz na anak ni Sadok kung tumakbo ang unang lalaki.” Sumagot ang hari: “Mabuting tao siya kayat magandang balita ang dala niya.”

²⁸ Tumawag si Ahimaaz sa hari: “Mabuti ang lahat.” Yumuko siyang abot sa lupa ang mukha sa harap ng hari at sinabing “Purihin si Yaweng inyong Diyos na nangingil sa mga taong naghimagsik sa aking panginoong hari!” ²⁹ Tinanong siya ng hari: “Mabuti ba ang batang si Absalom?” Sumagot si Ahimaaz: “Nang isugo ni Yoab ang inyong lingkod, may nakita akong malaking kaguluhan ngunit hindi ko alam kung ano.” ³⁰ Kaya sinabi ng hari: “Dito ka muna sa tabi ko.” At tumindig nga siya sa tabi.

³¹ Dumating ang Kusita at sinabi: “Magandang balita, aking panginoong hari! Binigyang-katarungan kayo ngayon ni Yawe at iniligtas sa kamay ng lahat ng naghimagsik sa inyo.” ³² Tinanong ng hari ang Kusita: “Mabuti ba naman ang binatang si Absalom?” Sumagot ang Kusita: “Matulad nawa sa binatang iyon ang mga kaaway ng aking panginoong hari at lahat ng naghimagsik sa inyo.”

19 ¹ Lubhang nabigla ang hari at umakyat sa silid sa itaas ng pintuan. Umiiyak siya habang umaakyat at sinabing “Anak ko, Absalom! Anak ko, anak ko, Absalom! Ako na sana ang namatay at hindi ikaw, O Absalom! Anak ko, anak ko!”

² May nag-ulat kay Yoab na umiiyak ang hari at nagluluksa dahil kay Absalom.

³ Kayat nang mabalitaan ng buong bayan

na namimighati ang hari dahil sa kanyang anak, nauwi sa pagluluksa ang tagumpay sa araw na iyon. ⁴ Tahimik na pumasok sa lunsod ang mga tao nang araw na iyon, palihim na parang natalo at nahihiya. ⁵ Tinakpan ng hari ang kanyang mukha at sumigaw: “Anak kong Absalom, O Absalom, anak ko, anak ko!”

⁶ Pumasok si Yoab sa bahay ng hari at sinabi: “Isinubo ninyo ngayon sa kahihiyan ang lahat ng inyong tauhan na nagligtas sa inyong buhay at sa buhay ng inyong mga anak, mga asawa at mga asawang-alipin. ⁷ Mahal nga ninyo ang mga namumuhi sa inyo at kinamumuhian ang mga nagmamahal sa inyo. Sapagkat ipinahayag ninyo sa araw na ito na bale-wala sa inyo ang inyong mga pinuno at mga tauhan. Dahil nakikita ko ngayon na mas naging kasiya-siya sana sa inyo kung namatay na kaming lahat, mabuhay lamang si Absalom. ⁸ Lumabas kayo ngayon at palakasin ang loob ng inyong mga tauhan. Isinusumpa ko sa ngalan ni Yawe na kung hindi kayo lalabas, wala isa mang matitira sa inyo ngayong gabi. Mas magiging masama ito para sa inyo kaysa lahat ng kasamaang dumating sa inyo mula pagkabata hanggang ngayon.”

Nagbalik sa Jerusalem si David

⁹ Kaya tumindig ang hari at naupo sa may pintuan. Nang masabihan ang mga tao na nakaupo ang hari sa may pintuan, nagsiharap silang lahat sa kanya.

Tumakas naman ang mga taga-Israel, bawat isa sa kanyang tahanan. ¹⁰ Ngunit nagtalu-talo ang mga tao sa lahat ng tribu ng Israel: “Iniligtas tayo ng hari sa kamay ng ating mga kaaway at sinagip tayo sa mga Pilisteo, at ngayo’y tumakas siya sa lupain dahil kay Absalom. ¹¹ Namatay naman sa labanan si Absalom na ating pinahiran bilang hari natin. At ngayon, ba’t wala tayong ginagawa para ibalik ang hari?”

¹² Nakarating kay David ang sinabi ng mga Israelita kaya ipinasabi niya sa mga paring sina Sadok at Abiatar: “Sabihin ninyo sa mga mata-tanda ng Juda: Bakit kayo ang magiging pinakahuli sa pagpapauwi sa hari sa kanyang palasyo? ¹³ Mga kapatid ko kayo, sarili kong laman

at dugo. Ba't kayo ang pinakahuli sa pagpapabalik sa hari? ¹⁴ Sabihin din ninyo kay Amasa: Hindi ba kita kadugo? Gawin nawa ito sa akin ng Diyos at higit pa kung hindi ikaw ang magiging heneral ng aking hukbo mula ngayon bilang kapalit ni Yoab." ¹⁵ Nakuha niya ang loob ng lahat ng taga-Juda, nagkaisa sila at nagpasabi sa hari: "Bumalik kayo at lahat ng inyong tauhan."

¹⁶ At nagbalik nga ang hari. Dumating siya sa Jordan at nagpunta ang mga taga-Juda sa Gilgal para salubungin ang hari at itawid sa Jordan.

¹⁷ Nagmamadaling lumusong kasama ng mga taga-Juda si Simei na anak ni Gera, ang Benjamintang taga-Bahurim para sumalubong kay Haring David. ¹⁸ Kasama niya ang sanlibong lalaki mula sa Benjamin pati si Zibang utusan ng sambahayan ni Saul kasama ang labinlima niyang anak at dalawampung utusan. Nagma-madali silang pumunta sa Jordan para salubungin ang hari. ¹⁹ Tumawid sila sa may batuhan para itawid ang sambahayan ng hari at gawin ang mabuti sa palagay nito.

Nagpatirapa sa harap ng hari si Simeing anak ni Gera sa pagtawid nito sa Jordan, ²⁰ at sinabi: "Pawalang-sala nawa ako ng aking panginoong hari. Huwag ninyo na sanang alalahanin pa ang mga kamaliang nagawa ng inyong alipin nang umalis sa Jerusalem ang aking panginoong hari. Huwag na sana itong magunita pa ng hari ²¹ sapagkat inaamin kong nagkasala ako. Kayat naparito ako ngayon, ang kauna-unahan sa buong lipi ni Jose, upang salubungin ang aking panginoong hari."

²² Sumagot si Abisai na anak ni Sarvia: "Hindi ba dapat patayin si Simei dahil isinumpa niya ang pinahiran ni Yawe?" ²³ Ngunit sinabi ni David: "H'wag ninyo 'kong pakialaman, mga anak ni Sarvia. Kailangan bang may ipapatay ngayon sa Israel? Hindi ko ba alam na ako nang muli ang hari ngayon ng Israel?" ²⁴ At ipinangako ng hari kay Simei: "Hindi ka mamamatay."

²⁵ Dumating si Mefibaal na anak ni Saul para salubungin din ang hari. Hindi pa niya nahuhugasan ang mga paa o nagugupit ang kanyang bigote o nalalabhan ang kanyang damit mula nang umalis ang hari hanggang sa araw na makabalik itong maluwalhati. ²⁶ Pagdating ni Mefibaal galing sa Jerusalem para salubungin ang hari, sinabi ng hari sa kanya: "Ba't hindi ka sumama sa akin, Mefibaal?" ²⁷ Sumagot siya:

"Aking panginoon, O mahal na Hari! Nilinlang ako ng aking utusan. Dahil lumpo ang inyong lingkod, sinabi ko sa kanyang ihanda ang asno para makasakay ako't makasama sa hari. ²⁸ Ngunit siniraan niya ako sa aking panginoong hari. Parang anghel ng Diyos ang aking panginoong hari kaya gawin ninyo ang mabuti sa palagay ninyo. ²⁹ Tiyak na patay na sana ang buong angkang ng aking ama sa harap ng aking panginoong hari ngunit ibinilang pa ninyo ang inyong lingkod sa mga dumudulog sa inyong hapag. Anong karapatan meron ako para magreklamo pa sa hari?"

³⁰ Sinabi ng hari sa kanya: "Ba't marami ka pang sinasabi? Nakapagpasya na ako - ikaw at si Ziba ay maghahati sa lupain." ³¹ Sumagot si Mefibaal: "Ipakuha na ninyo sa kanya ang lahat sapagkat maluwalhating nakarating sa kanyang bahay ang aking panginoong hari."

³² Lumusong din galing sa Rogelim si Barzilai na taga-Galaad para samahan at ihatid ang hari sa pagtawid sa Jordan at mamaalam sa kanya.

³³ Napakatanda na ni Barzilai na walumpung taon na. Napakayaman niya kaya siya ang sumustento sa hari sa Mahanaim. ³⁴ Sinabi ng hari kay Barzilai: "Tumawid kang kasama ko at sa amin na tumira sa Jerusalem. Ako ang bahala sa iyo."

³⁵ Ngunit sinabi ni Barzilai sa hari: "Gaano katagal pa ba akong mabubuhay para sumama ako sa hari sa Jerusalem? ³⁶ Walumpung taon na ako ngayon at hindi ko na alam ang kaibahan ng mabuti sa masama. Malalalahan pa ba ng inyong lingkod ang kanyang kinakain o iniinom? O mapapakinggan pa ba niya ang tinig ng mga lalaki at babaeng umaawit? Bakit kailangang maging dagdag pang pabigat ang inyong lingkod sa aking panginoong hari? ³⁷ Sasamahan ng inyong lingkod ang hari sa pagtawid sa Jordan hanggang sa may kabilang ibayo pero bakit kailangang gantimpalaan pa ako ng hari nang ganito? ³⁸ Pauwiin na lamang ninyo ako upang sa sariling lunsod mamatay sa tabi ng puntod ng aking ama't ina. Ngunit narito ang inyong lingkod na si Kimham! Siya ang patawirin ninyong kasama ng aking panginoong hari at gawin sa kanya ang mabuti sa tingin ninyo." ³⁹ Sumagot ang hari: "Kasama kong tatawid si Kimham at gagawin ko sa kanya ang mabuti sa tingin mo. Gagawin ko para sa iyo anuman ang gusto mo."

• ⁴⁰ Tumawid sa Jordan ang buong bayan

• **19.40** Hindi talagang nalulutas ng tagumpay ni David ang problemang pagkakaisa ng mga tribu. Sinamantala lamang ni Absalom ang naroon nang

pagkakawatak-watak at lalo pa itong pinalala. Sumama ang loob ng mga taga-Juda laban sa Israel, gayong marami rin sa kanilang tribu ang tumulong kay

kasama ang hari. Niyakap at binasbasan ng hari si Barzilai at umuwi ito sa kanyang tahanan.

⁴¹Nagtuloy sa Gilgal ang hari kasama si Kimham at ang buong hukbo ng Juda at ang kalahati ng hukbo ng Israel. ⁴²Lumapit ang lahat ng Israelita sa hari at sinabi: “Bakit kayo inagaw sa amin ng mga kapatid naming taga-Juda? Dinala nila ang hari at ang kanyang sambahayan sa kabilang ibayo ng Jordan, at kasama rin ang lahat niyang tauhan.”

⁴³Sinagot ng lahat ng taga-Juda ang mga Israelita: “Dahil malapit naming kamag-anak ang hari. Ngunit ba’t ninyo ito ikagagalit? Pina-kain ba kami o niregaluhan ng hari?” ⁴⁴Sumagot naman ang mga Israelita: “Mas may karapatan kami sa hari kaysa inyo sapagkat sampu kami laban sa isa. Bakit naman ninyo kami winawalang-halaga? Hindi ba kami ang nagpasimuno sa pagpapabalik sa ating hari?” Ngunit naging mas matindi ang pakikipagtalo ng mga taga-Juda sa mga Israelita.

Nagrebeldel si Seba kay David

20 ¹May isang lalaking patapon na nagngangalang Seba na anak ni Bikri na isang Benjaminita. Hinipan niya ang trumpeta at sinabing “Wala tayong bahagi kay David ni sa pamana ng anak ni Jese! Bawat isa sa kanyang tolda, O Israel!”

²At iniwan nga ng lahat ng Israelita si David at sinundan si Sebang anak ni Bikri. Ngunit nanatili ang mga taga-Juda sa kanilang hari mula Jordan hanggang Jerusalem.

³Pagpasok ni David sa kanyang bahay sa Jerusalem, kinuha niya ang sampung asawang-alipin na kanyang iniwan para mangalaga sa palasyo at pinatanuran ang mga ito sa ibang bahay. Sinustentuhan niya ang mga ito ngunit hindi na siya nakipagtalik pa sa kanila. Nanatili silang nakakulong na parang mga biyuda hanggang araw ng kanilang kamatayan.

⁴Sinabi ng hari kay Amasa: “Tipunin mo sa akin ang kalalalahanan ng Juda sa loob ng tatlong araw at pumarito ka sa akin.” ⁵Umalis si Amasa para tipunin ang Juda pero natagalan siya’t lumampas sa panahong itinakda ng hari. ⁶Sinabi ni David kay Abisai: “Higit na pinsala

ang gagawin sa atin ni Sebang anak ni Bikri kaysa ginawa ni Absalom. Isama mo ang aking mga tauhan at habulin siya, at baka makatakas pa siya sa atin sa alinmang kutang-lunsod.”

⁷Umalis sa Jerusalem si Abisai kasama ang mga tauhan ni Yoab at ang mga Kereteo at Peleteo at lahat ng magigiting na mandirigma para habulin si Sebang anak ni Bikri. ⁸Nasa may malaking bato sila sa Gibeon nang salubungin sila ni Amasa. Suot noon ni Yoab ang kanyang damit na may sinturong may tabak na nasa kaluban. Nahulog mula roon ang tabak. ⁹Sinabi ni Yoab kay Amasa: “Kumusta ka, kapatid?” At hinawakan niya ng kanang kamay ang balbas ni Amasa para halikan. Hindi nakita ni Amasa ang tabak na hawak ni Yoab, at sinaksak niya ito sa tiyan at lumuwa ang kanyang mga bituka sa lupa. ¹⁰Hindi na kailangang ulitin pa ito pagkat namatay si Amasa noon din.

Hinabol nina Yoab at Abisai na kapatid nito si Sebang anak ni Bikri.

¹¹Samantala, isang tauhan ni Yoab ang tumayo sa tabi ni Amasa at sinabi: “Sumunod kay Yoab ang sinumang kapanig ni Yoab at para kay David.” ¹²Nakabulagta si Amasa na naliligo sa sariling dugo sa gitna ng daan. At nakita ng tauhang ito na napapatigil doon ang lahat ng napapadaan kayat inalis niya sa daan si Amasa at dinala sa bukid at tinakpan ng damit. ¹³Nang maalis na si Amasa sa daan, nagpatuloy ang lahat ng tao at sumunod kay Yoab para habulin si Sebang anak ni Bikri.

¹⁴Dumaan si Seba sa lahat ng tribu ng Israel, at dumating sa Abel ng Bet-Maaka, kasama ang lahat niyang kakampi. ¹⁵Dumating ang lahat ng kasama ni Yoab at kinubkob siya sa Abel ng Bet-Maaka. Gumawa sila ng bunton ng lupa sa labas ng pader laban sa lunsod, at naghukay sa ilalim ng pader ang lahat ng tauhan ni Yoab para ibagsak iyon.

¹⁶Isang matalinong babae ang sumigaw mula sa lunsod: “Makinig kayo, makinig kayo! Sabihin ninyo kay Yoab na pumarito para maka-usap ko.”

¹⁷Lumapit nga si Yoab at sinabi sa kanya ng babae: “Kayo ba si Yoab?” Sumagot siya: “Ako

Absalom. Kaya hinadlangan nila na makapaghari si David sa lahat at lalo namang pinalaki ng kanilang tagumpay ang “punit” sa pagkakaisang babago pa lamang na natatamo.

Kapag tayo mismo ang nasusunog sa alitan, wala na waring mas maganda pang solusyon kundi ang ihiwalay ang mga kumakalaban sa atin o sa ating partido. Ngunit kung mula sa labas natin tinitingnan ang mga

bagay-bagay, kaagad nating hinuhusgahan ang mga magwawalay sa iba. Ibinubunyag ng Biblia na ang tao ay makasalanan: laging may tensiyon sa pagitan ng ating pagkauhaw sa pagkakaisa at sa pangangailangang magparusa sa nagkasala (1 Cor 5) o wari’y nagkasala. Lagi tayong maging mapagkumbaba kapwa pag nagpapasya tayong magwalay o nagtata-guyod sa pagkakaisa at kapayapaan.

nga.” Sinabi ng babae: “Pakinggan ninyo ang sasabihin ng inyong lingkod.” Sumagot si Yoab: “Nakikinig ako.”¹⁸ Nagpatuloy ang babae: “Noong araw, sinasabing: Sumangguni lamang sa Abel at ayos na ang lahat,¹⁹ kung gusto mong malaman ang mga kaugalian ng mga tapat sa Israel. At ngayo’y gusto ninyong wasakin ang inang-lunsod sa Israel. Bakit ninyo gustong wasakin ang pamana ni Yawe?”²⁰ Sumagot si Yoab: “Walang-wala akong balak na wasakin ang lunsod!”²¹ Hindi ganito ang pangyayari kundi isang lalaking galing sa kabundukan ng Efraim na nagngangalang Seba na anak ni Bikri ang naghimagsik kay Haring David. Isuko ninyo siya at iwan namin ang siyudad.”

At sinabi ng babae kay Yoab: “Ihahagis namin sa iyo mula sa pader ang kanyang ulo.”²² Tinipon ng babae ang buong bayan at sa kanyang talino’y nakumbinsi ang mga iyon na pugutan ng ulo si Sebang anak ni Bikri. Inihagis nila ang ulo kay Yoab at hinipan nito ang trumpeta at lumayo sila sa lunsod. Umuwi ang bawat isa sa sariling tahanan, at nagbalik si Yoab sa hari sa Jerusalem.

²³ Pinamunuan ni Yoab ang buong hukbo ng Israel. Si Benayang anak ni Yehoiada naman ang namuno sa mga Kereteo at Peleteo. ²⁴ Si Adoram ang namuno sa sapolitang-patrabaho, at si Yosafat na anak ni Ahilud ang tagapagtala. ²⁵ Si Seva ang sekretaryo, at sina Sadok at Abiatar ang mga pari. ²⁶ At si Ira na taga-Yair ang pari ni David.

Ang matinding taggutom

21 • ¹ Nagkaroon ng taggutom sa loob ng tatlong sunud-sunod na taon sa panahon ni David at sumangguni siya kay Yawe. Sinabi ni Yawe: “Dahil ito kay Saul at sa pagpapadanak ng dugo ng kanyang sambahayan sapagkat ipinapatay niya ang mga Gibeonita.”² (Hindi mga anak ng Israel ang mga Gibeonita kundi mga inapo ng mga Amoreo. May sinum-

paan sa kanila ang mga Israelita ngunit tinangka ni Saul na lipulin sila alang-alang sa Israel at Juda.)

³ Ipinatawag ni David ang mga Gibeonita at tinanong: “Ano ang maipaglilingkod ko sa inyo? At paano ako makapagbabayad-sala upang pagpalain ninyo ang sariling bayan ni Yawe?”

⁴ Sumagot sa kanya ang mga Gibeonita: “Hindi pilak o ginto ang problema namin kay Saul at sa kanyang angkan, at hindi rin namin hangad na patayin ang sinuman sa Israel.”

At sinabi ng hari: “Gagawin ko para sa inyo ang sasabihin ninyo.”⁵ At sinabi nila sa hari: “Pinuksa kami ng lalaking iyon at binalak na lipulin para mawalan kami ng lugar sa buong lupain ng Israel. ⁶ Ibigay ninyo sa amin ang pito sa kanyang mga anak na lalaki upang mabitay sila sa harap ni Yawe sa bundok ni Yawe sa Gibeon.” At sinabi ng hari: “Ibigay ko sila.”

⁷ Ngunit iniligtas ni David si Mefibaal na anak ni Yonatan na anak naman ni Saul dahil sa sumpaang ginawa nina David at Yonatang anak ni Saul sa harap ni Yawe. ⁸ Kinuha ng hari sina Armoni at Mefibaal na dalawang anak na lalaki kay Saul ni Rizpang anak na babae ni Aya, at ang limang anak na lalaki kay Adriel ni Merob na anak na babae ni Saul. Anak ni Barzilai na taga-Meholat si Adriel. ⁹ Ibigay niya ang mga ito sa kamay ng mga Gibeonita na bumitay sa kanila sa bundok sa harap ni Yawe.

Sama-samang namatay ang pito, mga unang araw noon ng paggapas, ang simula ng pag-ani ng sebada.

¹⁰ Kumuha ng sako si Rizpang anak ni Aya at inilatag ito sa bato para sa kanya mula sa simula ng anihan hanggang pumatak sa mga bangkay ang ulan mula sa langit. Hindi pinadapo sa mga ito ang mga ibon sa langit kung araw o pinalapit ang mababangis na hayop kung gabi.

¹¹ Nang malaman ni David ang ginawa ni Rizpang anak ni Aya at asawang-alipin ni Saul, ¹² lumakad si David at kinuha niya sa mga taga-

• **21.1** Ipinakikita sa atin ng kabanatang ito ang pinakadi-makataong maling paghuhusgang panrelihiyon nang panahong iyon.

Sumangguni si David kay Yawe... Sinabi ni Yawe... Natunghayan na natin ang kaugaliang ito ng pagtatanong sa Diyos sa paggamit ng Urim at Tumim, na ibig sabihi’y pagpapalabunutan. Maaaring pumayag si Yawe sa maraming pagkakataon na patnubayan sa ganitong paraan ang mga naniwalang binigyang-kapangyarihan ito ng Diyos. Napatutunayan natin dito na makapaghahatid sa mas masahol na paglihis ang mga pamamaraan ng mahika na ginagamit para hanapin ang sagot ng Diyos: *ang mga*

responsable sa taggutom ay ang mga inapo ni Saul dahil pinatay niya ang mga taga-Gibeon.

May kapahamakang nangyayari at sinasabi ng mga tao na parusa ito ng Diyos. At kung parusa ito ng Diyos, kailangang hanapin ang may kasalanan. Malamang na ganito rin ang paniwala mismo ni David: lamang ay ginagamit niya ang kanyang kapangyarihan para iligtas ang anak ng kanyang kaibigang si Yonatan.

Hindi natin masasabing naglaho na ngang tuluyan ang ganitong kaisipan. Kung may masamang nangyayari sa lipunan o sa isang samahan, marami ang naghahanap kung sino ang kanilang isakripisyo bago tingnan kung sila mismo ang may kinalaman sa pagkakamali.

Yabes ng Galaad ang mga buto nina Saul at Yonatang anak nito. (Sila ang palihim na kumuha sa mga iyon sa pinagbitinan ng mga Pilisteo nang patayin nila si Saul sa Gilboa.)¹³ Dinala ni David mula roon ang mga buto ni Saul at ni Yonatang anak nito, at pinagsama-sama nila ang mga buto ng mga binitay.¹⁴ Inilibing nila ang mga buto nina Saul at Yonatan sa lupain ng Benjamin sa Sela sa libingan ni Kis na ama ni Saul. At pagkatapos magawa ang iniutos ng hari, dininig ng Diyos ang panalangin para sa lupain.

¹⁵ Muling nakipagdigmaan ang mga Pilisteo sa Israel. Lumusong si David kasama ang kanyang mga tauhan at nakipaglaban sa mga Pilisteo. Napagod na si David,¹⁶ at noo'y tinangka siyang patayin ni Isbi-Benob na inapo ng higante. May tansong sibat ito na tatlo't kalahating kilo ang timbang, at may bagong tabak.¹⁷ Subalit sinaklolohan ni Abisai na anak ni Sarvia si David. Sinaksak nito ang Pilisteo at pinatay. At isinumpa ng mga tauhan ni David: "Hinding-hindi na kayo sasama pa sa amin sa labanan upang hindi mamatay ang ilaw ng Israel."

¹⁸ Pagkatapos nito, nagkaroon ng iba pang pakikipaglaban sa mga Pilisteo sa Gob. Doon pinatay ni Sibekai na taga-Husa si Saf na isa pa sa mga inapo ng higante.

¹⁹ At sa isa pang pakikipaglaban sa mga Pilisteo sa Gob, pinatay naman ni Elhanan na anak ni Yaare-oregim ng Betlehem si Goliat ng Gat na ang hawakan ng sibat ay sinlaki ng tahilan ng habihan.

²⁰ Sa isa pang labanan sa Gat, may isang malaking lalaking may anim na daliri sa bawat kamay at paa - dalawampu't apat na lahat. Inapo rin siya ng higante.²¹ Hinamon niya ang Israel ngunit pinatay siya ni Yonatan na anak ni Simei na kapatid ni David.

²² Nahulog sa mga kamay ni David at ng kanyang mga tauhan ang apat na inapong ito ng higante.

Awit ni David

22 • ¹ Inawit ni David ng mga salita ng kanta ito nang ilitas siya ni Yawe sa mga kamay ng kanyang mga kaaway at ni Saul.
² Sinabi niya:

"Si Yawe ang aking bato, ang aking moog at aking tagapagligtas.

³ *Ang aking Diyos ang aking bato, sa iyo ako kumukubli;*

aking kalasag, aking lakas, aking kaligtasan;

*ang aking kuta at aking kublihan;
aking Tagapagligtas, sinagip mo ako sa karaan.*

⁴ *Kay Yawe ako tumatawag, karapat-dapat purihin,*

iniligtas niya ako sa aking mga kaaway.

⁵ *Pinalibutan ako ng alon ng kamatayan, tinabunan ng dumadaluhong na agos;*

⁶ *iginapos ako ng mga lubid ng Lugar ng mga Patay,*

at nasa harap ko ang mga bitag ng kamatayan.

⁷ *Sa gitna ng kagipitan, tumawag ako kay Yawe,*

tumawag nga ako sa aking Diyos.

At dininig niya ang aking tinig mula sa kanyang templo,

umabot sa kanyang mga tainga ang aking hinaing.

⁸ *At yumanig at lumindol ang lupa, mga haligi ng kalangita'y yumayanig, lumilindol dahil sa kanyang galit.*

⁹ *Pumailanlang ang usok mula sa kanyang ilong,*

bumuga sa kanyang bibig, apoy na tumutupok.

¹⁰ *Hinati ang langit at siya ay bumaba, naglagablab mula rito nag-aapoy na mga baga,*

madilim na ulap sa ilalim ng kanyang mga paa.

¹¹ *Sakay siya ng kerubin at lumipad sa mga pakpak ng hangin.*

¹² *Ginawa niyang kulandong ang kadiliman, makapal na mga ulap ng ulan sa langit.*

¹³ *Mula sa ningning sa kanyang harapan, pinasiklab nag-aapoy na baga.*

¹⁴ *Kumulog, dumagundong si Yawe mula sa langit,*

at ipinarinig ng Kataas-taasan ang kanyang tinig.

¹⁵ *Pinana niya at pinangalat ang mga kaaway,*

kumidlat at sila'y pinuksa.

¹⁶ *Lumitaw ang lupa ng dagat, nalantad ang pundasyon ng daigdig sa banta ni Yawe,*

sa buga ng hininga ng kanyang ilong.

¹⁷ *Mula sa kaitaasan, inabot niya ako; mula sa malalim na tubig, iniahon niya ako.*

• **22.1** Halos katulad na katulad ng Salmo 18 ang "Awit" na ito ni David.

¹⁸ Sinagip niya ako sa malakas na kaaway, sa mga napopoot sa akin na mas malakas sa akin.

¹⁹ Sinalakay nila ako sa araw ng aking kagipitan, subalit si Yawe ang naging sandigan ko.

²⁰ Inilabas niya ako sa malawak na lugar, sinagip ako pagkat mahal niya ako.

²¹ Pinakitunguhan ako ni Yawe sa aking pagkamatuwid, ginantimpalaan ako sa kalinisan ng aking mga kamay.

²² Sapagkat sinunod ko ang mga daan ni Yawe, at di ko tinalikuran ang aking Diyos para sa masama.

²³ Laging nasa harap ko ang kanyang mga pasya, at hindi ako lumalayo sa kanyang mga kautusan.

²⁴ Sa harap niya'y wala akong kasalanan, at nanatili akong malayo sa pagkakasala.

²⁵ Ginantimpalaan ako ni Yawe sa aking pagkamatuwid, sa kalinisan ko sa kanyang paningin.

²⁶ Sa tapat, ipakikita mong tapat ka, sa matuwid, ipinakikita mong matuwid ka.

²⁷ Sa dalisay, ipinakikita mong dalisay ka; ngunit sa balakyot, ipinakikita mong tuso ka.

²⁸ Inililigtas mo ang bayang aba ngunit minamata ang mapagmataas.

²⁹ Ikaw nga ang aking tanglaw, O Yawe; tinatanglawan ni Yawe ang aking karimlan.

³⁰ Oo, kung kasama kita, masasagupa ko buo mang hukbo, malulundag ko ang pader sa pamamagitan ng aking Diyos.

³¹ Napakabuti ang daan ng Diyos, subok na ang salita ni Yawe; kalasag siya ng lahat na kumakanlong sa kanya.

³² Sapagkat sino pa ba ang Diyos liban kay Yawe?

At sino ang bato maliban sa ating Diyos?

³³ Ang Diyos ang aking matibay na kanlungan, nililinis niya ang aking daraanan.

³⁴ Mga paa ko'y ginagawa niyang gaya ng sa usa,

pinatatayo ako sa matataas na lugar.

³⁵ Sinasanay niya ang aking mga kamay sa pakikipaglaban

at ang aking mga bisig upang banatin ang tansong pana.

³⁶ Ibinigay mo sa akin ang kalasag ng iyong pagliligtas;

sa iyong kabutihan, ginawa mo akong dakila.

³⁷ Pinalawak mo ang aking hahakbangan, at hindi ako madudulas;

³⁸ hinabol ko ang aking mga kaaway at sila'y pinuksa,

hindi ako bumalik hanggang hindi sila nauubos.

³⁹ Inubos ko sila at nilupig, at di na makatayo, nabuwal sila sa ilalim ng aking mga paa.

⁴⁰ Pinalakas mo ako para sa labanan, pinayuko mo sa harap ko ang aking mga kalaban.

⁴¹ Pinatalikod mo sa akin ang aking mga kaaway,

tinapos ko ang mga namumuhi sa akin.

⁴² Humingi sila ng saklolo ngunit walang makapagliligtas sa kanila - kay Yawe, ngunit hindi sila tinugon.

⁴³ Pinulbos ko sila gaya ng alabok sa lupa, tinapakan ko sila't tinuntungan tulad ng putik sa lansangan.

⁴⁴ Iniligtas mo ako sa mga paghihimagsik ng aking bayan

at pinanatiling pinuno ng mga bansa.

Pinaglingkuran ako ng isang bayang di ko kilala,

⁴⁵ dumating ang mga dayuhan para pasakop,

sa sandaling marinig ako, sila'y sumusunod.

⁴⁶ Nasiraan ng loob ang mga banyaga, nagsilabas silang nanginginig sa kanilang mga kuta.

⁴⁷ Mabuhay si Yawe! Purihin ang aking Bato! Ipagbunyi ang Diyos, ang Bato ng aking kaligtasan,

⁴⁸ ang Diyos na nagbibigay sa akin ng paghihiganti

at siyang sa aki'y nagpapasailalim sa mga bansa.

⁴⁹ Inililigtas mo ako sa aking mga kaaway,

itinataas sa aking mga kalaban,

sinasagip sa mga taong marahas.

⁵⁰ Kaya pupurihin kita, Yawe, sa gitna ng mga bansa,

aawitan ng papuri ang iyong Pangalan.

⁵¹ Malaking tagumpay ang ibinibigay niya sa kanyang hari,

at ipinamamalas ang walang-maliw na pagbig sa kanyang pinahiran,

kay David at sa kanyang lahi magpakailanman.

23 ¹Ito ang mga huling salita ni David:
 Ang tula ni David na anak ni Jese,
 ang tula ng lalaking itinaas ng Diyos,
 ang pinahiran ng Diyos ni Jacob,
 ang mang-aawit ng mga salmo ng Israel:
²“Sa pamamagitan ko’y nagsasalita ang
 Espiritu ni Yawe,
 nasa dila ko ang kanyang salita.
³Nagsalita ang Diyos ng Israel,
 sinabi sa akin ng Bato ng Israel:
 Ang makatarungang naghahari sa mga tao
 at namumunong may pitagan sa Diyos
⁴ay tulad sa liwanag ng umaga sa bukan-
 liwayway,
 sa isang umagang walang ulap
 na nagpapasibol sa damo mula sa lupa pag-
 katapos ng ulan.
⁵Hindi ba’t ganito nga ang aking sambaha-
 yan sa harap ng Diyos?
 Tipang panghabampanahon ang kanyang
 sinumpaang sa akin,
 maayos at matatag sa lahat ng bagay.
 Hindi ba niya pasisibulin ang aking kalig-
 tasan
 at lahat ng aking hinahangad?
⁶Ngunit tinik na itinatapon ang masasama,
 hindi sila hinahawakan
⁷kundi dapat pang gumamit ng bakal o ha-
 wakan
 ang hihipo sa mga ito;
 sinusunog ang mga ito.”

Mga magigiting ni David

• ⁸Ito ang pangalan ng mga magigiting na kasama ni David: si Isbaal na Takmonita na pinuno ng Tatlo. Iniulos niya ang kanyang sibat, at walundaan ang napatay niya sa isang labanan lamang.
⁹Kasunod niya si Eleazar na anak ni Doding anak ng isang Ahohita. Isa siya sa tatlong magigiting na kasama ni David nang hamunin nila ang mga Pilisteong nagkakatipon doon para lumaban. Nang umatras ang mga Israelita,
¹⁰nanindigan siya’t pinagtataga ang mga Pilisteo hanggang mamanhid ang kanyang kamay at dumikit ito sa kanyang tabak. Naghatid si Yawe ng malaking tagumpay nang araw na iyon.

Sinundan siya ng iba pang mandirigma ngunit para lamang manamsam.

¹¹Kasunod niya si Samma na anak ni Ageng Ararita. Nagtipon ang mga Pilisteo sa Lehi – may bukid doong puno ng munggo – at nagsitakas ang mga tao sa harap ng mga Pilisteo. ¹²Ngunit tumayo si Samma sa gitna ng taniman at ipinagtanggol ito at pinagtataga ang mga Pilisteo. At naghatid si Yawe ng malaking tagumpay.

¹³Anihan noon, at ang tatlong ito na pinakamagiting sa Tatlumpu na nagpunta kay David sa yungib sa Adullam samantalang nakakampo naman ang hukbo ng mga Pilisteo sa Lambak ng Refaim. ¹⁴Nasa kuta si David at nasa Betlehem naman ang garison ng mga Pilisteo. ¹⁵Nauhaw si David at sinabing “Sino ang magpapainom sa akin ng tubig mula sa balon sa may pintuan ng Betlehem?” ¹⁶Kaya pinasok ng tatlong magigiting ang kampo ng mga Pilisteo, sumalok ng tubig sa balon sa may pintuan ng Betlehem at dinala ito kay David. Ngunit ayaw itong inumin ni David kundi ibinuhos para kay Yawe. ¹⁷Sinabi niya: “Hinding-hindi ko ito magagawa, O Yawe. Hindi ba ito dugo ng mga lalaking umalis at isinuong sa panganib ang kanilang buhay?” Kayat ayaw niyang uminom. Ganito ang ginawa ng tatlong magigiting.

¹⁸Si Abisai na kapatid ni Yoab at anak ni Sarvia ang puno ng Tatlumpu. Iniunat niya ang kanyang sibat laban sa tatlundaan at pinatay ang mga iyon, kaya tumanyag siyang gaya ng Tatlumpu. ¹⁹Pinakatanyag siya sa Tatlumpu at naging pinuno nila, ngunit hindi pa rin niya napantayan ang Tatlo.

²⁰Magiting na lalaki si Benaya na anak ni Yehoiada na taga-Kabzel, at kahanga-hanga ang kanyang mga gawa. Dalawang anak ni Ariel ng Moab ang kanyang pinatay. Isang araw na umuulan ng yelo, lumusong siya sa isang balon at pinatay ang leong naroroon. ²¹Pinatay din niya ang isang malaking Ehipsiyong may hawak na sibat. Sinugod ito ni Benaya na pamalo lamang ang dala at inagaw ang sibat sa kamay ng Ehipsiyo at pinatay ito sa pamamagitan ng sariling sibat nito. ²²Ginawa ni Benayang anak ni Yehoiada ang lahat ng ito at tumanyag siyang gaya ng tatlong magigiting. ²³Pinakatanyag siya

• **23.8** Sa pagtatalaga ng kabanatang ito sa alaala ng mga “magiting” ni David (tingnan din ang paliwanag sa 1 S 22), ibinibigay sa kanila ng Biblia ang nararapat. Isinabuhay ng mga lalaking ito ang kanilang pananampalataya at tinupad ang kanilang misyon sa pakikipaglaban at pagpatay sa kanilang mga kaaway na sa tingin natin ngayoy parang napakalayo sa sinasabi ng Ebanghelyo. Ngunit alam natin na dahil sa

kanila, sa kanilang lakas at katapangan kaya naging hari si David. Nakikita muli rito na hindi sinasawata ng pananampalataya ang tunay na kalagayang pantao, ni ang panahong kinakailangan para sa ebolusyon ng pamantayan ng moralidad. Mga dantaon ang kinailangan para gawing ganap ang pagkatuto ng bayan ng Diyos, pero kung kailangang tumagal ito nang mga dantaon, kailangan munang manatili itong buhay.

sa Tatlumpu pero hindi niya napantayan ang Tatlo. Ginawa siya ni David na pinuno ng kanyang mga badigard.

²⁴Kabilang sa Tatlumpu sina:

Asael na kapatid ni Yoab, Elhanan na anak ni Dodo ng Betlehem, ²⁵Samma at Elika ng Harod, ²⁶Helez na Peleteo, Irang anak ni Ikkes ng Tekoa, ²⁷at Abiezer ng Anatot, Sibekay ng Husa, ²⁸Zalmon ng Ahoh, Maharai ng Netofa, ²⁹Heleb na anak ni Baana ng Netofa, Ittay na anak ni Ribai ng Gibeon ng Benjamin, ³⁰Benaya ng Piraton, Hiddai ng batisan ng Gaas, ³¹Abialbon ng Bet-Araba, Azmavet ng Bahurim, ³²Eliaba ng Saalbon, Yasen na anak ni Yonatan, ³³Samma ng Harar, Ahiam na anak ni Sarar ng Harar, ³⁴Elifelet na anak ni Ahasbai ng Maaka, Eliam na anak ni Ahitofel ng Gilo, ³⁵Hezrai ng Karmel, Paarai ng Arab, ³⁶Igal na anak ni Natan ng Zoba, Bani ng Gad, ³⁷Selek na Amonita, Naharai ng Beerot at tagapagdala ng sandata ni Yoab na anak ni Sarvia, ³⁸Ira at Gareb ng Yatir, ³⁹at Urias na Heteo. Tatlumpu't pito silang lahat.

Ang senso ni David

24 • ¹Muling nag-apoy ang poot ni Yawe sa Israel, at pinasigla niya si David sa ikasasama nila: “Sige, bilangin mo ang Israel at Juda.”

²Sinabi ng hari kay Yoab na heneral ng kanyang hukbo: “Libutin ninyo ngayon ang lahat ng tribu ng Israel mula Dan hanggang Berseba, at bilangin ang mga tao para malaman ko kung gaano sila karami.”

³Sinabi ni Yoab sa hari: “Makasandaang ibayo sanang paramihin ni Yaweng iyong Diyos ang iyong mga tauhan, at masaksihan nawa ito ng mgamata ng

aking panginoong hari. Ngunit bakit gustong gawin ng aking panginoong hari ang bagay na ito?”

⁴Ngunit nakapangyari ang salita ng hari kaysa kay Yoab at sa mga opisyal ng hukbo kayat umalis sila para bilangin ang bayan ng Israel. ⁵Tumawid sila sa Jordan at nagsimula sa Aroer na lunsod na nasa pinakagitna ng kapatagan at nagpatuloy sa Gad at Yazer.

⁶Nagpunta sila sa Galaad at sa lupain ng mga Heteo at sa Kades. Nagtuloy sila sa Dan at bumalik papuntang Sidon, ⁷at dumating sa kuta ng Tiro at sa mga kabayanan ng mga Heveo at mga Kananeo. Nagtapos sila sa Negeb ng Juda at Berseba.

⁸Nilibot nila ang buong lupain at nagbalik sa Jerusalem sa katapusan ng siyam na buwan at dalawampung araw.

⁹Ibinigay ni Yoab sa hari ang bilang ng senso: may walundaang libong magiging na lalaki sa Israel na makahahawak ng tabak, at may limandaang libo naman sa Juda.

¹⁰Ngunit kinunsiyensiya si David matapos maisagawa ang senso, at sinabi kay Yawe: “Lubha akong nagkasala sa aking ginawa. Ngunit ngayon, O Yawe, pawiin mo nawa ang pagkakasala ng iyong lingkod pagkat malaking kahangalan ang aking ginawa.”

¹¹Kinabukasan, paggising ni David, dumating sa propetang si Gad na mang-

• **24.1** Malaki ang inilago ng kaharian. Lumawak ang nasasakupan nito, dumami ang mga hayop at hukbo. Malaking bayan ang Israel at natukso si David na malaman kung ilang tao me-ron ang buo niyang lupain kaya nagpasenso siya.

Hindi masama ang senso sa ganang sarili nito. Ang masama ay ang paniwalang nakasisiguro ka na dahil sa pagkakaroon ng maraming tao o sundalo, o kaya'y ang pagiging buhos na buhos ang isip sa dami, sa bilang, at nakakalimutan na ang importante na walang iba kundi ang uri. Nakakalimutan ni David na tagapamahala lamang siya at kinatawan ng Diyos sa Israel: hindi kanya ang mga tupa. Sa lahat ng antas ng lipunan, gusto ng mga taong bilangin ang kanilang mga hayop o kaya'y ilista ang kanilang mga nagawa, gayong sa totoo'y ang Diyos ang may-ari ng lahat ng atin.

Inilalahad dito ng sumulat ang salot bilang gawa ng Diyos para parusahan ang hari. Sa ganito'y kaisa siya sa mga paniwala ng mga tao ng kanyang panahon. Napakadali noong tanggapin na gawa nga iyon ni Yawe para patayin ang mga Israelita kahit na wala silang kinalaman sa kasalanan ng kanilang hari. Para sa ati'y mas tama sigurong sabihin na gumawa ang Diyos sa pagsusugo kay Propeta Gad ilang araw bago nagsimula ang salot, isang salot siyempre na hindi naman himala. Kaya sa paggamit ng isang lengguwaheng maiintindihan ni David, gusto niyang bigyan ng leksiyon si David at ng isang tanda ng bigat ng kanyang kasalanan.

Tingnan ang sinasabi tungkol sa panlahatang kaparusahan sa Josue 7 at ang tungkol sa Anghel ni Yawe sa Genesis 16.

huhula ni David ang salita ni Yawe: ¹²“Humayo ka’t sabihin kay David: Ito ang sinasabi ni Yawe – binibigyan kita ng tatlong pagpipilian. Pumili ka ng isa at ito ang gagawin ko sa iyo.” ¹³Pinuntahan nga ni Gad si David at tinanong: “Gusto mo ba ng tatlong taong taggutom sa iyong lupain? O tatlong buwan kang magtago sa iyong mga kaaway habang hinahabol ka nila? O tatlong araw na salot sa iyong lupain? Isipin mo ngayon at pagpasyahan ang isasagot ko sa nagsugo sa akin.”

¹⁴Sinabi ni David kay Gad: “Labis akong nababalisa. Mahulog na tayo ngayon sa kamay ni Yawe na sagana sa awa ngunit huwag akong pabayaang mahulog sa kamay ng mga tao.”

¹⁵Kaya nagpadala ng salot si Yawe sa Israel mula umaga hanggang sa itinakdang oras. Pitumpung libo ang namatay sa mga tao mula Dan hanggang Berseba.

¹⁶Iniunat ng anghel ang kanyang kamay sa Jerusalem para puksain iyon ngunit pinagsisihan ni Yawe ang pagpaparusa at sinabi sa anghel na namumuksa: “Tama na, iurong mo ang iyong kamay!” Nasa may giikan noon ni Araunang Yebuseo ang anghel ni Yawe.

¹⁷Nang makita ni David ang anghel na pumapatay sa mga tao, sinabi niya kay Yawe: “Ako ang nagkasala! Ako ang gu-

mawa ng masama, ngunit mga tupa lamang ang mga ito. Ano ang nagawa nila? Sa akin at sa angkan ng aking ama mo ibagsak ang iyong kamay.”

¹⁸Nagpunta si Gad kay David nang araw na iyon at sinabi sa kanya: “Umahon ka at magtayo ng altar kay Yawe sa giikan ni Araunang Yebuseo.”

¹⁹Umahon nga si David gaya ng iniutos ni Yawe sa pamamagitan ni Gad. ²⁰Nang makita ni Arauna na palapit sa kanya ang hari at ang mga tauhan nito, sumalubong siya at yumukong abot sa lupa ang mukha sa harap ng hari, ²¹at sinabing “Ano ang sadya ng aking panginoong hari sa kanyang lingkod?” Sumagot si David: “Bibilhin ko ang iyong giikan para makapagtayo ako ng altar kay Yawe at nang tumigil na ang salot sa bayan.” ²²Sinabi ni Arauna kay David: “Kunin na ng aking panginoong hari ang mabuti sa palagay niya at ihandog ito. Narito ang aking mga baka para sa sinunog na handog, at ang mga karitong panggiik at pamatok para gawing panggatong. ²³Ibinibigay ni Arauna sa hari ang lahat ng ito, O mahal na hari. Dinggin nawa kayo ni Yaweng inyong Diyos.”

²⁴Ngunit sinabi ng hari kay Arauna: “Hindi, babayaran ko sa iyo ang lahat ng ito pagkat hindi ko maihandog kay Yaweng aking Diyos ang mga sinunog na handog na hindi ko binayaran.” Kaya binayaran ni David ng limampung shekel na pilak ang giikan at mga baka. ²⁵Nagtayo si David ng altar kay Yawe at nag-alay ng mga sinunog na handog at ng mga hain sa mabuting pagsasamahan. At nahabag si Yawe sa lupain at tumigil ang salot sa Israel.